

DON BOSKO

SALEZIJANSKI VESTNIK 6

Glasilo za salezijansko družino in prijatelje don Boska november-december 2005

**MISIJONSKA VAS NA RAKOVNIKU
VALOVI VESELEGA IN DOBREGA
ODKRIVAJ BOŽJE SLEDI**

4 AKTUALNO

Valovi veselega in dobrega

Oratorij 2005

12 DON BOSKO VZGOJITELJ

Mama Marjeta vzgojiteljica z don Boskom

Tone Ciglar

16 SMG - SALEZIJSKO MLADINSKO GIBANJE

SMG velika don Boskova družina

s. Marija Imperl

18 POMLADIMO OBRAZ CERKVE

Mladi & sveti

Pascual Chavez

20 ZAKAJ NE

Droga - niti en »joint«

dr. Peter Štumpf

22 MISIJONI

Odkrivaj Božje sledi

Tone Ciglar

31 NAŠI VZORI

»Izzela sem se za grešnike«

Umberto M. Pasquale

Včlenjenost v Kristusa, ki se uresniči pri krstu, se nenehno obnavlja in utrjuje z deležnostjo pri evharistični daritvi, predvsem s polno udeležbo pri njej v zakramentalnem obhajilu. Reči smemo: ne le *vsakdo izmed nas prejme Kristusa*, ampak tudi *Kristus prejme vsakogar izmed nas*. Kristus sklepa svoje prijateljstvo z nami: »Vi ste moji prijatelji« (Jn 15,14). Njemu dolgujemo celó svoje življenje: »Tako bo tudi tisti, ki uživa mene, živel po meni« (Jn 6,57). V evharističnem obhajilu se na najvišji način uresničuje »prebivanje« drugega v drugem, Kristusa in učenca: »Ostanite v meni in jaz v vas« (Jn 15,4). Po zedinjenju s Kristusom postane ljudstvo nove zaveze – daleč od tega, da bi se zapiralo samo vase – »zakrament« za vse človeštvo, znamenje in orodje odrešenja, ki ga je izvršil Kristus, luč sveta in sol zemlje (prim Mt 5,13-16) v odrešenje vseh. Poslanstvo Cerkve je v nepretrgani povezanosti s Kristusovim poslanstvom: »Kakor je Oče poslal mene, tudi jaz pošljem vas« (Jn 20,21). Zato zajema Cerkev potrebno duhovno moč za izvrševanje svojega poslanstva iz nenehnega ponavzočevanja daritve na križu v evharistiji in iz občestva s Kristusovim telesom in krvjo. Tako se evharistija izkazuje kot studenec in hkrati kot višek celotne evangelizacije, saj je cilj evangelizacije občestvo ljudi s Kristusom ter v njem z Očetom in s Svetim Duhom.

Janez Pavel II., Okrožnica Cerkev iz evharistije,
CD 101, Družina, Ljubljana 2003

POKLICANI IN POSLANI

LOJZE DOBRAVEC, predstojnik salezijancev

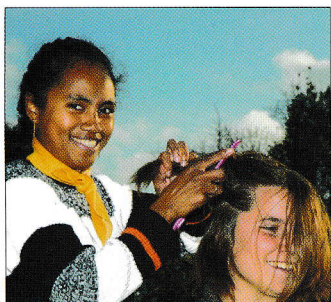

Foto: M. Lamovšek

 SALEZIJANSKI VESTNIK
dvomesečnik

Glasilo za salezijansko družino
in prijatelje don Boska

Številka 6 | skupna številka 538
Leto 2005 | letnik 78
ISSN 0353-0477

UREDNIK

mag. Marjan Lamovšek

UREJA UREDNIŠKI ODBOR

mag. Janez Potočnik, Ivan Turk,
s. Marija Žibert, Janez Krnc,
mag. Marko Košnik

LEKTORIRANJE

Jerneja Kovšca

GRAFIČNA ZASNOVA

Toni Anžlovar & MM

RAČUNALNIŠKI PRELOM

Marko Suhoveršnik

DISTRIBUCIJA IN STIKI

mag. Janez Potočnik

IZDAJATELJ

Salezijanski inšpektorat v Ljubljani

ZALOŽBA

Salve d.o.o., Ljubljana

TISK

Tiskarna Schwarz, Ljubljana

Salezijanski vestnik je
l. 1877 ustanovil sv. Janez
Bosko, v slovenskem jeziku
je začel izhajati l. 1904.

Danes izhaja v 56 narodnih izdajah,
v 29 jezikih in v 135 državah.

Darove za vzdrževanje Salezijanskega
vestnika in za druge namene lahko
nakažete na račun, vpišete namen plačila
ter nas obvestite o namenu nakazila.

Salezijanci | Rakovniška 6 | 1000 Ljubljana

TRR 24200-9004141717 sklic 00 06

NASLOV UREDNIŠTVA

Salezijanski vestnik
Rakovniška 6
1000 Ljubljana

telefon: 01/42.73.028

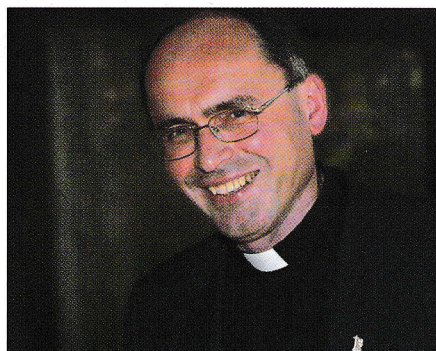
e-pošta: vestnik@salve.si

splet: www.donbosko.si

Čas poletja se je prevesil v jesen. Kakor nas je pomlad razveseljevala s pisanimi barvami cvetov, tako nas jesen obdarja z dragocenimi sadovi narave, ki jih zbiramo in shranjamo za zimo. Nova številka Vestnika prihaja med nas kot jesenska košarica, v kateri so zbrani sadovi pestrega življenjskega utripa v letošnjem poletju.

Oratorij, to drobno seme, ki je ob praznovanju 100-letnice don Boskove smrti (1988) padlo v slovensko zemljo, se je razraslo v mogočno drevo. Tudi letos je razširilo svoje veje na mnoge nove župnije v domovini in zunaj nje. Tisočim otrokom in mladim je tudi to poletje odpiral nova obzorja ustvarjalnosti, medsebojne bližine in prijateljske povezanosti z Bogom.

Mesec oktober je bil znova misijonsko obarvan. Osrednja slovenska misijonska prireditev je bila letos na Rakovniku, kjer je zaživela misijonska vas. Hkrati je bil na Rakovniku študijski dan o misijonarju Andreju Majcnu ob stoletnici njegovega rojstva. Udeležila se ga je

tudi skupina salezijancev iz daljnega Vietnama. Z velikim veseljem in hvaležnostjo so priromali v njegovo rodno domovino in na njegov grob ter nas obogatili z dragocenimi pričevanji o življenju in delu misijonarja Majcna, vietnamskega don Boska.

Bog tudi danes kliče mlade ljudi, naj razširijo svoja srca do skrajnih mej sveta. Na njegov klic sta letos odgovorila tudi dva mlada iz salezijanskih župnij, Barbara z Rakovnika in Antun iz Šentruperta. Odločila sta se, da bosta kot laiška misijonarja del svoje mladosti podarila otrokom in njihovim družinam, zlasti najrevnejšim, v salezijanskem misijonu v daljni Braziliji. Zagotovo bo njun zgled spodbuda tudi za druge mlade.

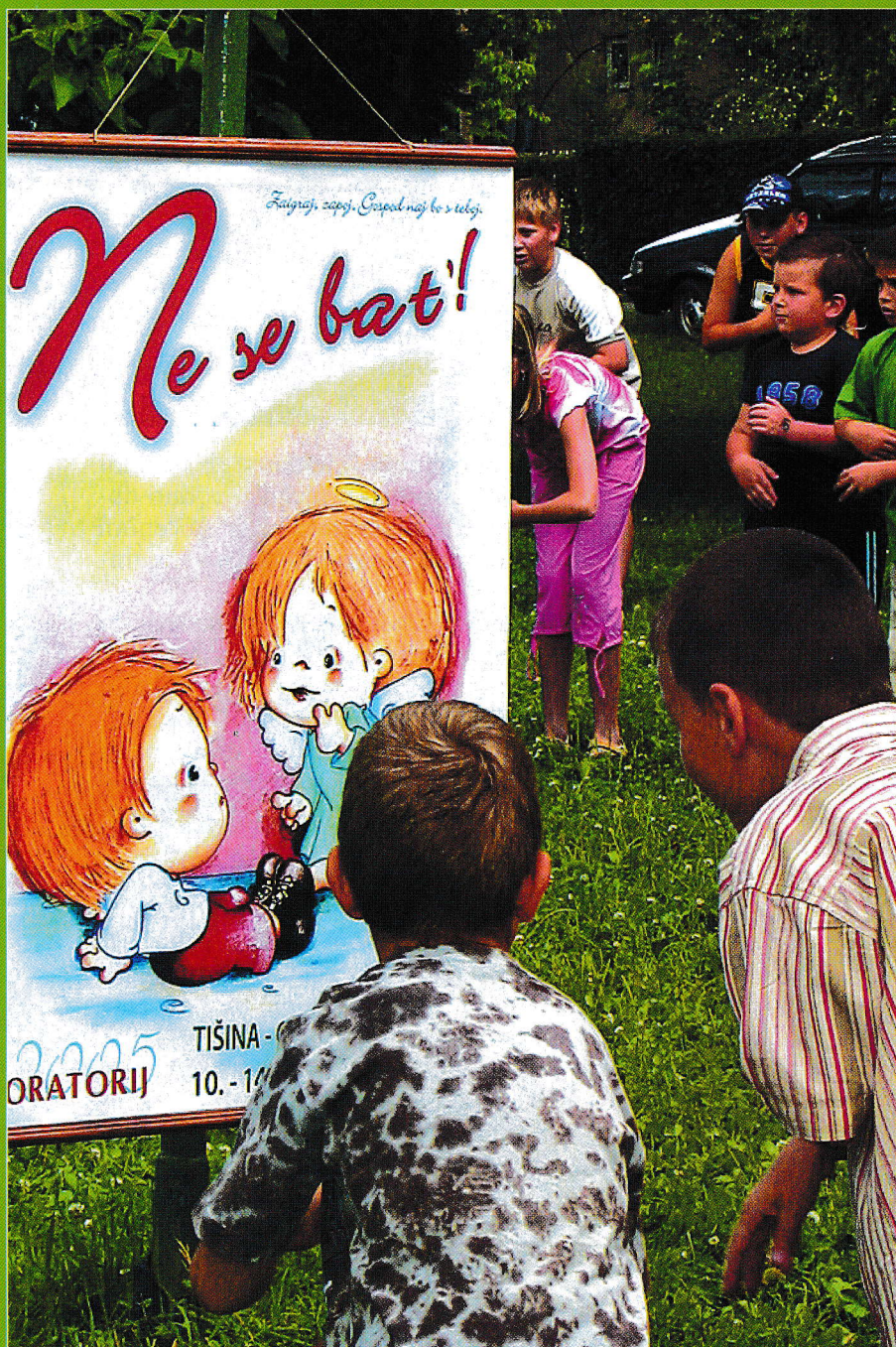
V novembru, v mesecu molitve za rajne, se salezijanska družina spominja tudi smrti don Boskove mame Marjete (25. 11.). Na sinovo željo je zapustila svoj dom in prišla v torinski oratorij, kjer je ostala vse do smrti kot gospodinja, mati in vzgojiteljica številnim fantom. Njeno življenje in delo je za vse nas trajen vir navdiha.

Vrhovni predstojnik Pascual Chavez pa usmerja naš pogled v prihodnost. V vezilu za leto 2006 vabi vse člane salezijanske družine, naj namenijo posebno skrb *družini*, da bo tudi v prihodnje *zibelka življenja in ljubezni*.

Iskreno želim, da bi ob prebiranju teh strani začutili, da smo vsi *poklicani in poslani*, da bi bili – kot nekoč don Bosko – vsem ljudem, še posebno mladim, znamenje Božje ljubezni in dobrote.

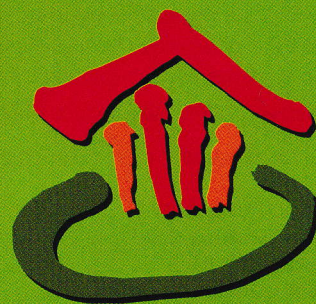
Lojze Dobravec

Valovi veselega in dobrega

Tudi letošnje poletje je v mnogih župnijah potekal oratorij.

Je kot neustavljivi val, ki se širi iz kraja v kraj, iz župnije v župnijo, in otrokom prinaša veselje, sproščenost, hkrati s tem pa marsikatero spodbudo za rast v veri.

ORATORIJ 2005

Oratorij – beseda, ki jo predvsem poleti slišimo zelo pogosto, beseda, ki v ozadju skriva vsako leto več podatkov, beseda, ki označuje enega največjih slovenskih projektov ...

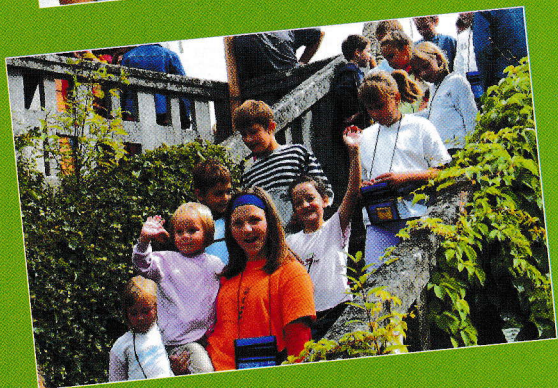
Beseda, kot jo poznamo danes, se je v Sloveniji začela uveljavljati v začetku devetdesetih let, ko so z njo začeli označevati tedenski, ponavadi počitniški program za otroke. Danes pa verjamem, da jo vsi bralci zelo dobro poznate – in ne le besedo kot tako, ampak tudi njen pomen, njeno bogato ozadje. Oratorij, kot ga poznamo danes, so leta 1988 prvič izvedle sestre HMP in salezijanci – vsak na svojem področju. Razvoj in velik razcvet pa je doživel in ga še doživlja v zadnjih letih; za predstavo: leta 1996 je potekal v 25 župnijah, leta 2000 v približno 70, leta 2004 v več kot 140 in letos že v 170 župnijah.

Ostanimo še malo pri številkah: letos se je programa o Tobitu in njegovih plemenitih delih udeležilo približno 15.000 otrok, vodilo ga je približno 4.000 animatorjev, v vsaj 19 župnijah pa so se letos opogumili in program izpeljali prvič. Navdušujoče številke ... Celo na daljnem Madagaskarju so letos izvajali

program oratorija, ki je bil pripravljen v Sloveniji! »Le kdo stoji za vsem tem?« se upravičeno vprašamo. V prvi vrsti gotovo obilen Božji in don Boskov blagoslov! Za drugo vrsto pa se je kar težko odločiti – so za tak razcvet bolj zaslužni zagnani voditelji in animatorji širom Slovenije ali ljudje v zaledju projekta? Eni brez drugih bi zelo težko shajali, zato naj bodo kar vsi v drugi vrsti!

Voditelji in animatorji so ljudje, ki jih poznate: domači župniki, kaplani, sestre, zagnani mladi, ki ure in ure počitnic darujejo za dobro otrok. Poglejmo pa še malo v zaledje: Voditelj projekta Oratorij je salezijanec Jure Babnik, gradivo (letos je pri salezijanski založbi Salve izšla že 11. oratorijska knjiga) skupaj pripravljajo salezijanci, sestre HMP, društvo Mladinski ceh in posamezni animatorji, za izobraževanje in usposabljanje animatorjev in voditeljev pa skrbi tandem salezijancev in Mladinske akademije pri društvu Mladinski ceh. Zelo blizu druge vrste pa so še mnogi poznani in neznani sponzorji, dobrotniki, molivci in drugi, ki jim je mar don Boskova misel: "Hočete storiti kaj dobrega? Vzgajajte mladino!"

Mihaela Vodlan

STARŠI O ORATORIJU

TUDI MENE SE JE DOTAKNIL ORATORIJ

Beseda oratorij, povzeto po Slovarju slovenskega knjižnega jezika, pomeni: prostor za opravljanje molitev, namenjen določeni skupini vernikov. V moji mladosti oratorijev ni bilo. Hvala Bogu in dobrim ljudem, ki sodelujejo, da se oratoriji dogajajo v mladosti mojih otrok! Ker sem, če je le mogoče, tam, kjer so moji otroci, mi je bilo dano prisostvovati oratorijskim mašam.

Program oratorija se je navezoval na Tobita. Po prvi oratorijski maši sem komaj čakala, da se delovni dan umiri. Pri nas se to zgodi pozno zvečer oz. zgodaj ponoči, vsekakor pa precej po 22. uri. Takrat sem v roke vzela Sveto pismo in na dušek prebrala Tobijevo knjigo. Ta del Svetega pisma sem prebirala tudi že prej, vendar

se me je tokrat dotaknil čisto drugače.

Dovolite, da vam o tem napišem par besed.

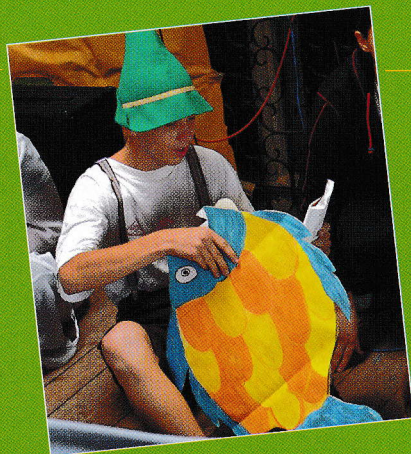
Kot oče Tobit, ki je živel v asirskem ujetništvu, sem tudi sama na nek način ujeta v čas, v katerem živim. Moje ujetništvo so moje obveznosti (služba, dom, družina) in predvsem strahovi, ki jih prinaša vsakodnevno življenje. Strah pred boleznijo, uboštvom (izguba službe), strah za otroke (slaba družba, alkohol, droge, šolski neuspeh ...) in še mnogo bi lahko naštevala. Tudi Tobita so pestile mnoge stiske in težave, toda vera in potrpežljivost sta ga dvigovali. Predan Božji ljubezni in služenju, predvsem pa do potankosti prepričan v Božjo ljubezen, je v krogu svoje družine potrpežljivo in vdano pre-

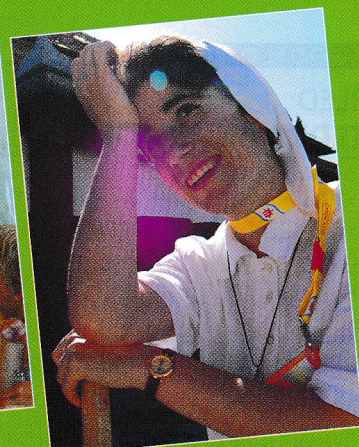
magoval tegobe. Ni mu bilo prizaneseno s preizkušnjami, toda Tobit ni godrnjal. Kljub slepoti je zaupal v Gospoda ter pogumno prenašal težo svoje preizkušnje.

Oče Tobit me je s svojo veliko pobožnostjo, vero, dobroto, dobrotelostjo in predanostjo milo rečeno prevzel. Postal mi je vzor in neke vrste učitelj. Mnogo se želim naučiti od njega, toda za začetek sem izločila dvoje:

- Ne bom več godrnjala! Ne bom godrnjala v službi nad sitnimi strankami, sodelavci in šefi, ne bom godrnjala doma nad preobilico dela, možem in otroki, nad stiskami in težavami ... Torej: vdano in pogumno bom sprejemala in vstopala v Božjo voljo.

- Moj drugi sklep je povezan z vero. Vem, da je Bog dober in

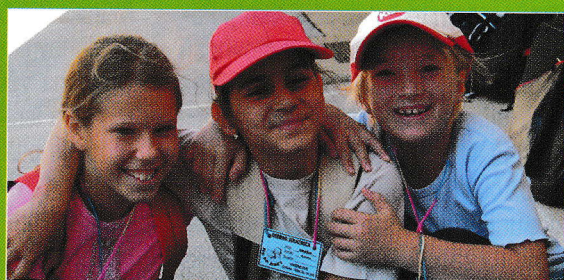
usmiljen ter me ima neskončno rad. Toda ta vednost me tisti trenutek, ko sem v stiski in strahu, zapusti. Teorijo moram torej spraviti v svoje življenje. Opremila se bom z več vere in zaupanja v Boga. Toda kako? Potrebujem infuzijo. Ponuja se mi rešitev - molitev. Več bom molila in se izročala v Božjo previdnost. Angel je rekel Tobitovi družini: »Molitev s postom in miloščino je boljša kakor spravljati zaklade zlata« (Tobija, 12,8). Potrudila se bom, ker vem, da Bog us-

liši molitev človeka v stiski. Ko sem v zgodnjih jutranjih urah še vedno razmišljala o Tobitu, o sebi, o svoji družini in življenju, mi je bilo dano spoznati tudi svoje angele, dobre ljudi, ki mi jih Bog pošilja. Ponovno sem ugotovila, kako nesmiselna sta vse delo in trud, če ni pravega prijateljstva z Jezusom. Zjutraj sem z zadnje strani Salezijanskega vestnika izrezala plakat letošnjega oratorija in ga nalepila na steno naše kuhinje. Tako me geslo »NE SE BAT'« večkrat na dan

spodbuja k izvajanju mojih odločitev. Vidite, tako Bog poskrbi, da oratorij otrok »deluje tudi na njihove preza-poslene starše« ...

Vsem skrbnim in čutečim ljudem in dobrotnikom, ki so sodelovali pri oratoriju, lahko rečem samo en velik »boglonaž«, nam vsem pa zaželim, naj nas spoznanja z oratorija spremljajo in spodbujajo do prihodnjega leta, ko se bomo ponovno srečali.

Sonja Gostiša

BLED TEDEN ANIMATORJEV

Mladi animatorji, ki po raznih krajih Slovenije sodelujejo s sestrami hčerami Marije Pomočnice pri vzgojnem poslanstvu med mladimi, se vsako leto konec avgusta zberejo v Marijinem domu na Bledu na tednu animatorjev. Letos jih je prišlo nad 40. Poglobljali so svoj poklic animatorja, tkali prijateljske vezi in načrtovali za naprej. Delo po skupinah in razmišljanja so jih usmerjala k poznavanju sebe in dinamike skupine, k poglobljanju don Boskovega preventivnega sistema in duhovnosti animatorja. Svoje izkušnje so predstavili udeleženci Evrizona, svetovnega dne v Kölnu ter člani skupine DUŠA - duhovne šola za animatorje. V sredo popoldne so se predstavniki animatorjev na Rakovniku udeležili menjave vodstva sester HMP. V četrtek dopoldne smo peš poromali na Brezje, kjer smo doživeli Božje odpuščanje v zakramentu svete spovedi, se okrepčali s kruhom močnih ter se izročili Mariji Pomočnici – to so temelji duhovnosti salezijanskega animatorja. Teden smo sklenili z nočnim romanjem na Kurešček. Tako smo se pridružili množici mladih, ki se širom Slovenije udeležujejo salezijanskih programov, na začetku šolskega leta pa se zberejo, da prosijo za Božji blagoslov

Skupina animatorjev pri sestrah HMP na Bledu

Foto: HMP

Foto: HMP

ZMP Murska Sobota v Lurdu

in Marijino varstvo. Animatorji, ki sodelujejo s sestrami HMP, so živ kamenček v mozaiku salezijanskega mladinskega gibanja. *s. Marija Imperl*

ZMP MURSKA SOBOTA ROMANJE V LURD IN DUHOVNE VAJE

V letu, posvečenem evharistiji, smo v juniju člani ZMP iz Murske Sobote poromali v Lurd in druga duhovna središča južne Francije. Duhovna voditeljica in organizatorka romanja ter voditeljica duhovnih vaj v Lurdu je bila naša delegata s. Bernarda Gerič, HMP, duhovni asistent je bil g. Aleksander Osojnik, SDB, za dodatno pomoč pri romanju pa se nam je pridružila še s. Jožica Merlak, HMP. Vsi

trije so nam s svojim enkratnim posredovanjem duhovnega bogastva podarili don Boskovega duha in duha sv. Marije Mazzarello ter ljubezen do nebeške Matere Marije in evharistije, zato je bila tudi tema naših duhovnih vaj v Lurdu Marija in evharistija.

Naše romanje se je začelo z blagoslovom v župnijski cerkvi sv. Nikolaja v Murski Soboti ob oltarju Marije Pomočnice. Tako se je že na začetku naše poti začela duhovna priprava, ki nas je razpoložila za globlje doživljanje lurških skrivnosti.

Pot nas je vodila do mesteca Annecy v Franciji, kjer sta pokopana sveti Frančišek Saleški in sveta Ivana Šantalaska. V Clunyju smo si ogledali benediktinsko opatijo in cerkev, ki je bila do 16. stoletja ena največjih v Evropi. Na poti proti Paray le Monialu smo se ustavili še v Taizeju, v Paray le Monialu pa smo si ogledali baziliko in kapelico samostana vizitatink, kjer se je Jezus v letih 1673 do 1675 prikazal redovnici sveti Marjeti Mariji Alacoque in ji naročil, da je njegovo srce tako zelo ljubilo ljudi, da je vredno posebnega čaščenja. Pot smo nadaljevali proti vasi Ars, kjer je v 19. stoletju živel in delal župnik sveti Janez Vianney, ki je kljub svoji preprostosti in študijskim težavam postal kmalu znan daleč naokrog po svojem svetem življenju in pastoralni zavzetosti. V večernih urah smo prispeli v Lurd in pohiteli pred Massaibielsko

votlino, kjer se je od 11. 2. do 16. 7. 1858 prikazala štirinajstletni pastirci Bernardki Soubirous Devica Marija. V Lurdu smo bivali tri dni, kjer smo imeli tudi duhovne vaje. Na poti domov smo si ogledali še mesto Carcasson in njegovo srednjeveško utrdbo ter papeške palače v Avignonu. Po šestih dneh smo se srečno vrnili domov, polni čudovitih doživetij in spominov.

Leon Šabjan

MARIBOR RITEM DUHA 2005

V veliki dvorani SNG Maribor je bil 1. oktobra 2005 4. festival krščanske ritmično duhovne glasbe Ritem duha 2005. Predstavilo se je sedem glasbenih skupin in trije posamezniki. Nastopili so Živa voda, Peter Januš, Utrinki, Domi-

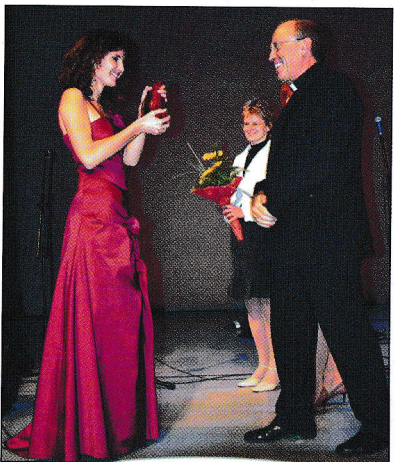

Foto: M. Tratnjek

Zmagovalka Petra Stopar

nik, Heart band, Mateja Novak in skupina Nov korak, Petra Stopar, Aynee, Trinitas, ter skupina Luč v nas.

Zmagovalka strokovne komisije Ritma duha 2005 je postala Petra Stopar s pesmijo "Tam nad oblaki". Nagrado ji je izročil mariborski pomožni škof dr. Anton Stres, ki je zbrane tudi nagovoril. Med drugim jim je zaželel, naj ohranijo pozitivno energijo, ki je tisti večer preplavila dvorano, tudi takrat, ko bodo v stiski. Ob koncu je izrazil veselje nad ustvarjalnostjo mladih glasbenikov in nad njihovo vero ter jih povabil, naj jo izražajo tudi v vsakdanjem življenju.

Liana Mihelič

PRIZNANJE TONETU CIGLARJU

Ob osrednjem vseslovenskem misijonskem praznovanju 23. oktobra 2005 na Rakovniku je ljubljanski nadškof msgr. Alojz Uran g. Tonetu Ciglarju podelil priznanje in zahvalo Misijonskega središča Slovenije za dolgoletno temeljito delo za misijone in ohranjanje slovenskega misijonskega spomina.

V utemeljitvi priznanja je dr. Drago Ocvirk med drugim zapisal: »Ne poznam v Cerkvu na Slovenskem nikogar, ki bi tako temeljito obravnaval ter v različnih oblikah predstavljal misijonske teme kakor salezijanec prof. Tone Ciglar. Prof. Ciglar že dolga leta skrbi za misijonsko delo v zaledju in za sodelovanje z misijonarji v okviru salezijanske družbe. Vendar pa njegovo delo za misijone ne presega le okvirov salezijanske skupnosti, marveč tudi okvire naše Cerkvu. S svojim pisanjem seznanja namreč vso slovensko javnost z velikani vere, duha in kulture, kar mnogi od naših misijonarjev in misijonark zagotovo so.«

Foto: M. Lamovšek

ŽELIMLJE ZAČETEK ŠOLSKEGA LETA

Čeprav smo se komaj poslovili od brezskrbnih počitniških dni, sta za nami že dva meseca trdega in »sprotnega« šolskega dela. Starim in izkušenim dijakom se je pridružil podmladek prvošolcev, ki se je kar hitro vključil v življenje na Gimnaziji Želimlje. V prvih šolskih dneh smo se odpravili na ekskurzije po Sloveniji; od Prekmurja do Trente in Krasa, na katerih smo videli do tedaj nam še neznane lepote Slovenije. Vedoželjne maturante pa je pot zanesla tudi na tuje. Ogledali so si Španijo, obiskali pa so tudi don Boskovo rojstno mesto Torino. Komaj so si od-

dahnili od naporenega potovanja, že se je njihovo skupno druženje nadaljevalo na Pohorju, kjer je potekal teden komunikacij. Lanski odličnjaki so bili za svoj trud in prizadevanje nagrajeni z ekskurzijo na Štajersko, kjer so spoznavali slavno celjsko zgodovino, se seznanjali z zelišči in obiskali sorodno šolo. Bili smo tudi v gledališču in pripravili nekaj športnih turnirjev. Veliko dijakov v prostem času odide v Center Dolfke Boštjančič. Otrokom in mladostnikom z zmerno, težjo in najtežjo motnjo v duševnem razvoju skušajo popeljšati vsakdanjik, vzgojiteljem pa pomagajo pri njihovem delu. Toliko na kratko o začetku tega šolskega leta. Pa pridite nas kaj pogledat.

Neja Zupančič, Tadeja Senčar, Sara Gluk

Na začetku šolskega leta v Gimnaziji Želimlje

Foto: P. Polc

HMP POMEMBNA OBLETNICA

16. oktobra letos smo sestre hčere Marije Pomočnice vstopile v leto priprave na praznovanje 70. obletnice prihoda hčera Marije Pomočnice v Slovenijo, oziroma tedanjo Jugoslavijo. Ta prihod ni bil zaznamovan z navzočnostjo misijonark drugih narodnosti, ampak so se vrnila dekleta, ki so kar nekaj let prej s pomočjo salezijancev odšle v Italijo in tam po ustreznem oblikovanju postale redovnice. Prišle so tiho in skromno, na začetku samo štiri, pod vodstvom s. Alojzije Domanjko.

Vendar pa je *prvo slovensko dekle* - tržaška Slovenka Mercedes Rosin - naredila *redovne zaobljube v družbi hčera Marije Pomočnice* že dobrih trideset let poprej. Ideal brata salezijanca, misijonarja v Palestini, jo je tako navduševal, da mu je sledila. V družbo hčera Marije Pomočnice je vstopila v Betlehemu leta 1901 in 5. novembra leta 1905 izpovedala prve redovne zaobljube.

Natanko po sto letih od izpovedi redovnih zaobljub s. Mercedes pa bomo sestre HMP v soboto, 5. novembra, pospremile v svetišče Marije Pomočnice na Rakovniku dve mladi sestri, ki bosta med slovesno sv. mašo izpovedali Bogu svoje *večne zaobljube*. To sta s. *Majda Merzel* iz župnije Primskovo na Dolenjskem in s. *Mateja Kranjc* iz župnije Gorje pri Bledu. Medtem ko se že veselimo tega dogodka, obe sestri priporočamo v molitev in vse člane salezijanske družine ter prijatelje sv. Janeza Boska in sv. Marije Mazzarello, posebno še mlade, prisrčno vabimo na to slovesnost.

s. M. Ž.

LOVRAN (HR) DUHOVNO VODSTVO – BOGASTVO CERKVE

Ob prelepi istrski obali v Lovranu na Hrvaškem je od 11. do 14. septembra potekalo sre-

Foto: HMP

Sestre HMP se posvečajo tudi najmlajšim

čanje delegatov za salezijansko mladinsko pastoralo in sobratov, ki so odgovorni za poklicno pastoralo in formacijo - pod naslovom Poklicna pastorala in duhovno vodstvo. Srečanja so se udeležili salezijanci iz inšpektorij srednje in vzhodne Evrope.

obogatilo in nam dalo novega zagona. Prastara metoda Cerkve - duhovno vodstvo - je bogastvo, ki smo ga na tem srečanju na novo odkrivali, o njem razmišljali in se pogovarjali.

Marko Košnik

Foto: SDB

Skupina salezijancev na srečanju v Lovranu na Hrvaškem

Foto: P. Egan

Uredniki Salezijanskih vestnikov z vsega sveta - Rim, 4.-10. september 2005

V salezijanskem zavodu "Sacro cuore" v Rimu je v začetku septembra 2005 potekalo svetovno srečanje urednikov Salezijanskih vestnikov. Pisana družina jezikov in barv z vseh celin ni bila ovira za iskanje skupnih točk, kako Salezijanski vestnik v različnih kulturah, navadah, jeziki napraviti za učinkovito orodje sporočanja in prepoznavanja don Boskove karizme. Iz Slovenije se je srečanja udeležil urednik SV Marjan Lamovšek.

Salezijanski vestnik je ustanovil sv. Janez Bosko dobro desetletje pred koncem svojega življenja, v letu 1877. Njegov uvid pomembnosti tiska je bil za tiste čase naravnost pre-roški. Tiska se je oklenil kot izjemnega sredstva, prek katerega je mogoče prenašati sporočilo vere, kulture, omike. Sam ga je uspešno uporabil tudi za to, da je mnogim lahko predstavil svoje ustanove v prid najbolj ubogih mladih.

Lahko bi rekli, da je bilo to kot nekakšna kulisa, ozadje, ki je nenehno spremljalo pogovore in razmišljanja na srečanju. Kajti, če bi Salezijanski vestnik pozabil na svoj prvotni namen in izročilo, potem bi začel izgubljati svojo istovetnost. Zato je bil namen svetovnega srečanja urednikov SV ne samo v izmenjavi izkušenj in pogledov, ampak predvsem v spoznavanju in ugotavljanju, kako udeležiti namen in odločenost vodstva salezijanske družbe za ponoven zagon in prenovo Salezijanskega vestnika, da bo sodoben, a zvest svojemu namenu.

Poleg novinarjev in drugih poznavalcev področja družbenega obveščanja je urednikom SV spregovoril tudi vrhovni predstojnik salezijancev g. Pascual Chavez. Med drugim je dejal: *»Cerkev, ki se zelo zaveda možnosti in izzivov, je v družbenem obveščanju našla nov areopag in nov način za evangelizacijo.«* M. Lamovšek

DON BOSKO

PRIDI IN POGLEJ

25.–27. november Rakovnik

formacijska skupnost

Morda razmišljaš
o duhovnem poklicu,
ali pa te zanima,
kako izgleda življenje
v nekem semenišču,
redovni skupnosti.

Morda bi se za dan ali dva
vključil v molitev mladih,
ki so stopili na pot
salezijanskega poklica ...
ali pa si vzel nekaj časa
za razmislek, pogovor
in molitev pred
tabernakljem.

Info: **Miran Sajovic**
041 855 351
formacija@salve.si

Dekleta, ki želite поблиže
spoznati način življenja
sester hčera Marije
Pomočnice, se obrnite
na spodnji naslov.

Info: **s. Mojca Šimenc**
031 417 189
mojca.simenc@rkc.si

www.donbosko.si/pip

MAMA MARJETA

VZGOJITELJICA Z DON BOSKOM

BESEDILO: TONE CIGLAR

Janez Bosko je aprila 1846 po dolgem iskanju in trpljenju dobil stalen prostor na torinskih travnikih v predmestju Valdocco; najprej je to bila Pinardijeva lopa, velika 15 krat 8 m, po besedah don Boska, kvečjemu za drvarnico. Vendar je bil to njegov prostor, ki ga bo počasi širil z dokupi. Tu se je ustalil njegov oratorij, ki je prerasel v osrednjo salezijansko ustanovo. Prvih deset let ga je zaznamovala navzočnost matere Marjete, ki je postala mati sirotam in prvim generacijam salezijancev.

Iz okolice Torina je prišlo v mesto s trebuhom za kruhom nekaj deset tisoč fantov, povečini sirot, lačnih ne samo kruha, še bolj človeške topline in ljubezni. To pa je bilo težko najti prav tako kot službo, razen v don Boskovem oratoriju, ki je sprejemal sirote in jim lomil kruh in izkazoval ljubezen. Don Boskova izkušnja je, da mladi ne morejo normalno odraščati v zrelo življenje, če so prikrajšani za ljubezen matere in očeta. Vse življenje je ponavljal, da je za otroka največja sreča doživeti, da ga kdo ima rad. Če ga je življenje oropalo ljubezni očeta in matere, mu jo naj da okušati vzgojitelj.

Kako otrokom priskrbeti mater?

Don Bosko je upravičeno dobil uradni naziv Cerkev (papež Janez Pavel II. leta 1989): Oče in učitelj mladine. Mladi so v njem doživljali dobrotno skrb očeta, ki jih ljubi kot svoje otroke. Bil je dejansko vse. Nekaj pa je manjkalo: mati! Tudi kraj je bil tak, da je bilo prenevarno, da bi don Bosko sam bival v oratoriju. Po bolezni julija 1846 je okreval doma pri materi. Mater Marjeto je povabil, naj gre z njim v Torino. Mati je velikodušno sprejela žrtev. V

culo je zložila vse svoje dragocene reči (poročne) in peš sta poromala novemu obdobju naproti.

Kaj je to pomenilo za kmečko žensko, nevajeno mesta in hrupa množice fantov, v pomanjkanju vsega, razen revščine, si lahko samo predstavljamo. Čeprav je snažila, krpala, prala, likala, kuhala, kadar je bilo kaj, ni bila predvsem gospodinja, temveč mati. Tako so jo tudi vsi klicali: mati Marjeta. In bila je kljub vsemu srečna in zadovoljna. Mladim je lahko dajala nekaj, kar je imela v izobilju: ljubezen do otrok.

Materino slovo

Prišel je 25. november 1856, mati Marjeta se poslavlja od življenja; boleč trenutek ločitve. Govorila je: "Se spominjaš, Janez? Nekoč sem jaz tebe pripravljala na prejem zakramentov. Sedaj moraš ti pomagati svoji materi, da vredno prejme zakramente umirajočih. Bog sam ve, kako sem te ljubila vse življenje. Upam, da te bom mogla še bolj ljubiti v večnosti. Imam mirno vest. Storila sem svojo dolžnost v vsem, v čemer sem mogla. Zbogom, dragi Janez. Pomni, da je to življenje trpljenje. Prave radosti so prihranjene za večno življenje.

Foto: P. Polc

Moli zame. Zadnjikrat te pozdravljam." Slovo je bilo boleče, kot od matere, vendar so ji sledile druge matere (najprej Ruova) in otrokom dajale čutiti, da so tudi oni, čeprav oropani lastnih mater, v življenju dragoceni in ljubljani.

Odrasli, stari: zakaj pa ne?

Danes lahko povsod ugotovimo dejstvo: manjka nam izkušnja zrelih ljudi! Odraslost, da ne rečemo starost, je prezirana, v ospredje postavljamo mladostno neizkušenost. Res, da mnogokrat imajo papirje, ki jih odrasli nimajo. Don Bosko in mati Marjeta sta pokazala, da je sožitje mogoče, da ne rečemo nujno. Medsebojno prepletanje mladosti, znanja, moči in poleta, ter izkušenosti, umirjenosti in pravega čuta starejših, v nekem pravem sozvočju, da bistvene stvari v življenju gredo dobro naprej. Zakaj malikovati mladost in zapostavljati

starost?! Vemo, da je dostikrat tudi akademsko znanje na področju vzgoje skregano z zdravno pametjo in dolgoletno izkušnjo.

Kaj vse lahko naredijo stari starši za vnuke in druge mlade! Zakaj bi jih odpravili iz življenja in ne pustili, da nas bogatijo? Seveda, za to sožitje se je treba tudi nekoliko potruditi in imeti tako eni kot drugi nekaj temeljnih človeških vrlin.

Sožitje: dragocenost za vse

Učbenik, ki ga piše življenje, je velika dragocenost. Čemu bi ga zavrgli? Mar ni tudi za odrasle velika radost, ki razcveti mnoge talente: nekomu sem potreben! Sedaj lahko storim veliko dobrega, kar prej nisem mogel. Mati Marjeta je z velikim trudom in naporom vzgajala svoje otroke in se je pri tem veliko naučila. Sedaj pomaga sinu Janezu pri vzgoji "tujih" otrok.

Nanj je prenesla svojo vzgojno izkušnjo; on jo je dogradil z nekaterimi spoznanji, ki jih mati ni imela; tako je nastala ena najbolj uspešnih vzgojnih "metod": don Boskov preventivni vzgojni sistem.

»Storila sem vse«

Kako je srečna mati Marjeta na koncu življenja, ko se ozre na prehojeno pot. Ima mirno vest glede vzgoje otrok, saj je storila vse, kar je mogla. In to je opravila več kot dobro. Blagor materi, ki lahko tako reče. Kakšen šele blagor otrokom in mladim, ki imajo takšno mater (starše in vzgojitelje). Kako svetle podobe na področju vzgoje: mati Marjeta in sin Janez Bosko. Morda se je tudi v nas utrnila iskra razsvetljenja. Dobro ima v sebi namreč moč, da nas osvobi. Naj nam srce preplavi ljubezen, kakršno sta ona gojila do otrok in mladih. █

7. OKTOBER

ROŽNOVENSKA MATI BOŽJA

BESEDILO: s. MARIJA ŽIBERT

Obliko molitve, podobne današnjemu rožnemu vencu, najdemo najprej pri dominikancih, pa tudi pri drugih redovnikih in redovnicah ter laikih, ki so radi ponavljali pozdrav angela Gabrijela Mariji in pri tem premišljevali veselje, ki ga je blažena Devica Marija občutila ob dogodkih ali skrivnostih Jezusovega življenja.

Navada ponavljati zdravamarijo trikrat po petdesetkrat, vsega skupaj torej stopetdesetkrat (kar ustreza številu psalmov stare zaveze), se je razširila zlasti med cistercijani na Nizozemskem in se je od začetka imenovala »*psalter preblazene Device*«. Kmalu so takšni ustni molitvi začeli posebej dodajati premišljevanje o Kristusovih in Marijinih skrivnostih, molitev pa je dobila ime *rosarium*, to je venec rož, rožni venec.

Rožni venec, kot ga poznamo danes

Dokončno obliko so rožnemu vencu dali kartuzijani ob Renu na začetku 15. stoletja. Pod papežem Pijem V. leta 1568 z objavo preurejenega Rimskega brevirja je tudi rožni venec dobil današnjo obliko. Začele so nastajati bratovščine rožnega venca. Leta 1479 je papež Sikst IV. odobril ne le te bratovščine, ampak sploh molitev rožnega venca. Vneto so ga širili zlasti dominikanci. Z molitvijo rožnega venca so kristjani dosegali velike milosti in nemalokrat prave čudeže. Spomnimo le na

zmago nad Turki v bitki pri Lepantu 7. oktobra 1571 in 1683. pred Dunajem. Papež sv. Pij X. je leta 1913 odredil, naj se praznik rožnovenske Matere Božje obhaja 7. oktobra.

Vsebina praznika

Predmet praznovanja je preblazena Devica Marija, kolikor njeno življenje v rožnem vencu premišljujemo skupaj z Jezusovim, ne pa zgodovinski dogodek, ki je bil povod za nastanek tega praznika. Papež Janez XXIII. je leta 1962 v apostolskem pismu za mesec oktober zapisal: "Rožni venec kot vaja krščanske pobožnosti (...) zavzema pri duhovnikih in redovnikih takoj za sv. mašo in brevirjem prvo mesto, pri laikih pa prvo mesto takoj za prejemanjem sv. zakramentov." Prvine, ki sestavljajo molitev rožnega venca, so zelo preproste, a spadajo med najbolj častitljive, kar jih ima Cerkev v svoji molitveni zakladnici: Gospodova molitev očenaš, zdravamarija, sestavljena iz dveh navedkov iz evangelija in prošnje, ki jo je dodala Cerkev in je naslovljena na Devico Marijo, in končno slavospev slava Očetu, v katerem Cerkev že od najstarejših časov povzema jedro svojega verovanja v troediniga Boga. Rožni venec je bila najljubša molitev tudi pokojnemu papežu Janezu Pavlu II., zato ni čudno, da je leto od oktobra 2002 do oktobra 2003 razglasil za »leto rožnega venca« in v apostolskem pismu *Rožni venec Device Marije* predstavil nov - svetli - del rožnega venca, kjer premišljujemo Jezusovo javno delovanje, to je čas od krsta v Jordanu do postavitve svete evharistije na veliki četrtek.

»Zdrava, Marija, milosti polna,
Gospod je s teboj...«

GOSPOD je uslišal našo molitev

Spoštovani molivci za duhovne poklice! Pogosto slišimo vprašanje ali kar očitek Bogu: »Zakaj Bog ne usliši naših molitev, ko vendar toliko molimo za duhovne poklice, ki jih današnji svet tako potrebuje?«

Odgovor ni preprost. Na to vprašanje ga lahko da edino Bog sam. »Božja pota niso naša pota ...« Bog ni avtomat, ki deluje po principu: daj – dam! Verujemo, da Bog uslišuje molitve, verjetno pa nekoliko drugače, kakor si mi želimo. Bog nas večkrat vadi v potrpežljivosti. Na nagrobniku neke matere piše: »Hvaležna sem Bogu, da me je uslišal šele po 18-tih letih. Naučil me je vztrajno moliti!«

Voditeljica molitvene skupine za duhovne poklice v neki župniji mi je na začetku oktobra pisala: »Sporočam Vam veselo novico. Bog je uslišal našo molitev. Fant – ministrant, ki ga Vi dobro poznate še od časa, ko ste v naši župniji pred 10-timi leti vodili sveti misijon, se je odločil za duhovni poklic in odšel v bogoslovje ... Ob slovesu se je marsikatero oko orosilo, pa ne zaradi žalosti, saj že 10 let, odkar ste ustanovili molitveno skupino, vztrajno molimo, da bi Bog koga iz naše fare poklical v duhovniški ali redovniški poklic. Ganjeni smo spričo Božje dobrote, da se je Bog milostno ozrl na našo faro in izbral fanta iz naše srede in tako uslišal naše prošnje. Vemo, da bomo morali v prihodnje še več moliti, da bo lahko vztrajal na začetni poti. Tudi Vam ga priporočam v molitev ...«

Da, Bog prej ali slej uslišuje naše molitve, temu so priča tudi letošnji novo-

mašniki, pa tudi redovniki in redovnice, ki so izrekli svoje redovniške zaobljube. V svojih zahvalah izpovedujejo, da so prepričani, da je njihov duhovni poklic Božji dar, ki ga je nekdo izprosil. Letos, v letu evharistije, se je vliko molilo za duhovne poklice pred izpostavljenim Najsvetejšim.

Leto evharistije smo zaključili s sklepom svetovne škofovske konference v Rimu. Na samem začetku škofovske konference so škofje razmišljali o zakramentu svete evharistije in o duhovnih poklicih v današnjem svetu. To nas ne čudi, saj vemo, da sta evharistija in duhovništvo neločljivo povezana. Ni evharistije brez duhovništva in ni duhovništva brez evharistije. Zato v Sloveniji za duhovnika preprosto rečemo, da je mašnik, torej človek, ki daruje sveto mašo.

Dragi molivci, prosimo Gospoda skupaj s papežem Benediktom XVI., »naj nam Gospod da svojo milost, da ne bomo le vedeli lepe stvari o evharistiji, temveč bomo živeli iz njene moči«. Zelo primeren čas za poglobitev našega dožemanja skrivnosti svete evharistije sta tudi adventni in božični čas. Če bo tako, prav gotovo ne bo manjkalo duhovnih poklicev.

Sebi in vam želim poglobljeno adventno pripravo in radostno božično praznovanje.

IVAN TURK
voditelj SMZ

Foto: G. Valic

PROSITE IN BOSTE PREJELI

NOVEMBER

Molimo za zveličanje vseh pokojnih, posebej še za vse pokojne duhovnike, redovnike/ce in njihove starše ter za vse molivce za duhovne poklice.

DECEMBER

Da bi se v adventnem času poklonili Jezusu v zakramentu svete spovedi in poglobljeno praznovali Jezusovo rojstvo v naših dušah.

JANUAR

Da bi sredstva družbenega obveščanja (TV, radio, internet, časopisi in revije) bila v službi resnice, pravice, poštenosti in krščanske morale.

MOLITVENI NAMENI

SMG

VELIKA DON BOSCO

Vrhovni predstojnik salezijanske družbe g. Pascual Chavez nas prihodnje leto vabi k razmišljanju o DRUŽINI.

Salezijance, sestre hčere Marije Pomočnice in druge salezijanske vzgojitelje vzpodbuja, da bi mladim pomagali k dobri pripravi na družinsko življenje.

BESEDILO: s. MARIJA IMPERL

Besedo družina lahko razumemo tudi v širšem pomenu. Izraz salezijanska družina nam je že povsem domač, saj smo del nje. Ena izmed udeleženk evropskega srečanja mladih Confronto 2004 mi je dejala: »Tako toplo mi je pri srcu, ko na zavodu berem napis *Istituto salesiano* – salezijanski zavod, kajti čutim se del velike salezijanske družine. Pripadam ji.« Podobno so doživljali drugi mladi lansko poletje na Colle Don Bosco, letos v

Foto: M. Lamovšek

SMG predstavlja dinamiko, odprtost: mladi prihajajo, se vključujejo, oblikujejo skupine.

Posamezne skupine SMG-ja se med seboj povezujejo in so odprte za sprejem novih članov.

BOŠKOVA DRUŽINA

Kölnu in kjerkoli so zbrani v salezijanskem duhu. Lepo je pripadati salezijanski družini!

SMG bi lahko poimenovali: velika družina don Boskove mladine. V njej najde svoje mesto vsakdo, ki čuti z don Boskom in si prizadeva živeti salezijansko duhovnost: biti dober kristjan in pošten državljan.

V jedru SMG so – ob podpori salezijancev in sester HMP – bolj zavzeti mladi, ki delujejo med drugimi mladimi kot animatorji. Ob njih so drugi animatorji mladinskih centrov, duhovnih vaj, oratorijev, birmanskih skupin, pevskih zborov in raznih drugih skupin, ki si prizadevajo živeti v don Boskovem duhu. Kdorkoli je član katere od teh skupin, je s tem član SMG-ja.

Gibanje predstavlja dinamiko, odprtost: mladi prihajajo, se vključujejo, oblikujejo skupi-

ne; mladi sami so tisti, ki animirajo skupine, privabijo še druge mlade, da se vključijo. V zaledju svojega delovanja imajo salezijance in sestre hčere Marije Pomočnice. Za SMG je torej značilna pestrost skupin: vanj sodijo najbolj zaveti mladi, pa tudi tisti, ki so na obrobju. V mnogovrstnosti interesov mladih jim ponudimo skupno duhovno pot človeške in krščanske rasti. Vsaka izmed skupin se navdihuje pri don Bosku, očetu in vzgojitelju mladih. Posamezne skupine SMG-ja se med seboj povezujejo in so odprte za sprejem novih članov.

Tako SMG živi tudi v Sloveniji, odkar so sem prišli prvi salezijanci in sestre HMP. Obstaja torej že celo stoletje, šele v zadnjem času pa ga poimenujemo z besedo salezijansko

mladinsko gibanje **SMG**. Confronto, ki ga je 20 mladih iz Slovenije doživelo lani avgusta v don Boskovem rojstnem kraju, bo dobil svojo podobno tudi v Sloveniji od 4. do 6. novembra letos. Aktivnejši predstavniki skupin SMG-ja bodo poglobili delček salezijanske duhovnosti in jo ponesli v svoje kraje.

»Želim, da bi bili srečni tukaj na zemlji in v večnosti!« Te don Boskove besede naj živijo v nas in nas vodijo v našem vzgojnem prizadevanju za mlade. ■

DUHOVNA ŠOLA ZA ANIMATORJE

Na Rakovniku mesečno potekajo srečanja, imenovana DUŠA (Duhovna šola).

Ta srečanja nam želijo pomagati, da storimo več na področju krščanske rasti kot osebe in animatorji. V skupini, ki skupaj moli in premišljuje, se lažje navdušimo za bolj zvesto posnemanje don Boska in drugih svetnikov. Drug drugemu pomagamo odkrivati svojo vlogo in prostor v Božjem načrtu.

Datumi letošnjih srečanj:

20. november; 18. december; 22. januar; 19. februar; 19. marec; 13. april; 21. maj.

VABLJENI!

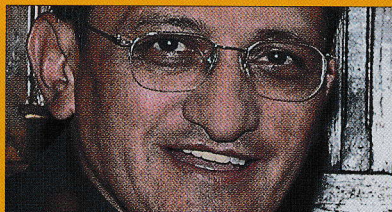

Foto: Blaz&Marko

mladi & sveti

»Povem vam, pravi Bog, nič ni lepšega na svetu kot otrok, ki se zaziba v spanec, medtem ko moli« (Charles Peguy).

BESEDILO: dr. PASCUAL CHÁVEZ V.
ILUSTRACIJA: UMBERTO GAMBA

Letošnja razmišljanja o pomlajevanju obraza Cerkve sklepam z besedo o mladih svetnikih. Lani, ob 50-letnici razglasitve Dominika Savia za svetnika in 100-letnici smrti Lavre Vikunje, sem vam predstavil celo vrsto dragocenih sadov delovanja Svetega Duha in preventivnega sistema. Sedaj bom to storil z bolj cerkvenostnim pogledom, ko bomo od bližje pogledali fante in dekleta, ki so znali izžarevati Kristusov obraz v svojem življenju in tako pomladili Cerkev: *Roda*, dekle, ki je prepoznala Petrov glas, ko je trkal na vrata, potem ko je bil rešen iz ječe (Apd 12,13); *Evtih*, fant, ki je med Pavlovo pridigo padel z okenske police (Apd 20,9); in apostolov *nečak*, ki je svojega strica rešil, ko je tekel k poveljniku in mu razkril naklep, da nameravajo Pavla ubiti (Apd 23,16-22). To so mladi, ki jih omenjajo Apostolska dela. Predstavljeni so nam kot otroci, preskrbljeni znotraj družine. Na žalost pa to v tistih časih ni bilo nekaj običajnega.

Med **vsemi odrinjenimi** na rob v rimski družbi so bili otroci v najbolj nezavidljivem položaju: veliko jih je bilo zapuščenih takoj ob rojstvu, veliko so jih prodali za sužnje. In v tej, do otrok tako sovražni družbi, se zasliši "prevratniško" sporočilo Petra

in Pavla, ki pa je pravzaprav Jezusovo: »Pustite otroke, naj prihajajo k meni, in ne branite jim" (Mr 10,13).

Na tem in na drugih področjih družinskega in družbenega življenja je krščanstvo preobrnilo kulturo. Otrokom je dalo vrednost in dostojanstvo in njim v prid je Cerkev vedno postavljala številne ustanove. Napisi na grobovih otrok, ki so jih našli v Kalistovih katakombah, kažejo na dobroto in ljubeznivost, s katero so prvi kristjani vzgajali svoje otroke. Oni so Božji otroci in kot takšni morajo živeti in se tako obnašati. V svojem prvem pismu jih Janez opominja: »Vam, mladi, sem pisal, ker ste močni in je Božja beseda v vas in ste premagali hudiča« (1 Jn 2,14). Naravno je, da mlade privlači Jezus in da pustijo, da v njihovih srcih zaživi njegovo sporočilo. Krščanska hagiografija (življenjepisi svetnikov) je polna imen mladih: od Tarcizija, ki so ga umorili zaradi branjenja evharistije, ki jo je nosil jetnikom, do Alberta Marvellija, ki je bil razglašen za blaženega v septembru 2004. Med njimi so tudi imena: sv. Pankracij, sv. Neža, sv. Cecilija, sv. Stanislav, sv. Alojzij Gonzaga, sv. Terezija iz Lisieuxa ...

Danes smo priča kompleksnim in paradoksalnim pojavom.

Medtem ko se zdi, da raste razkorak med mladimi in uradno Cerkvijo, papež vodi mlade na način, ki mu ni mogoče oporekati. Zdi se, da jim materialistična in sekularizirana kultura pobirata najboljšo kakovost s tem, da jih krčita zgolj na potrošnike dobrin, občutij in doživetij; z druge strani pa se rojevajo pobude v prid najbolj potrebnih, katerih gonilna sila in protagonisti so prav mladi. Čudovite zgodbe se izpisujejo s strani nevladnih organizacij in prostovoljstva. Cerkev je torej daleč od tega, da bi bila nazadnjaška. Cerkev hoče biti v vsakem obdobju orodje odrešenja in prisluhne srcu vsakega človeka. Mladi in Cerkev govorijo isti jezik, jezik velikih idealov, plemenitih ciljev. Materialistično obzorje je za mlade preveč ozko in zatoхло, tako da večkrat zbegani izjavljajo, da ne najdejo smisla življenja. *Dragi mladi, s papežem in don Boskom vam predlagam ideal svetosti*. Je mogoče. Vsem. Ne govorim vam o herojski askezi, ampak o tem, da odkrijte Boga kot Očeta, Jezusa kot osebnega prijatelja; govorim vam o dejavni in prikupni svetosti, kot sta jo znala uresničiti sv. Dominik Savio in bl. Albert Marvelli, ko sta izpolnjevala vsakdanje dolžnosti in bila solidarna z drugimi. Jezus je primeren odgovor na hrepenenja, srečo in ljubezen, ki živijo v vaših srcih. To leto sem vas hotel vse zaposliti v »pomlajevanju obraza Cerkve«. Cerkev je mlada, kolikor je zaljubljena v Kristusa, zvesta svoji istovetnosti in poslanstvu, kolikor je luč sveta, služabnica človeštva, dom za mlade. Mladi svetniki pa so tisti, ki jo najlepše krajijo in pomlajajo. |

BESEDILO: dr. PETER ŠTUMPF

DROGA – NITI EN »JOINT«

V JESEN LETA 1988, LETO DNI pred diakonskim posvečenjem, sem kot študent teologije v italijanskem Torinu pričel svojo pastoralno prakso v 40 kilometrov oddaljenem mestecu La Loggia. Na poti od avtobusne postaje do župnišča so me presenetile stran vržene narkomanske igle, kar je pomenilo, da je v tem mestecu precej narkomanov. Res sem kmalu srečal 11 do 12-letne fantje, ki so se v osnovni šoli ukvarjali s preprodajo mamil. To so bili fantje s ceste. Doma praktično niso imeli, saj so bili starši ves dan na delu. Tamkajšnji župnik je opazil moje začudenje in mi rekel: »Boš videl, samo še nekaj let in mamila bodo vsakdanjost tudi v najbolj oddaljenih vaseh vaše Slovenije.« Skoraj mu nisem verjel, toda na žalost je imel prav.

VSAKDANJI POJAV

Mamila so pri nas vsakdanji pojav, ki socialnih in drugih vzgojnih ustanov niti več ne preseneča, povzroča pa pekel v družinah in prizadetih posameznikih. Država se je sposobna odzvati

predvsem z metadonskimi terapijami, ne uvaja pa komun za odvajanje od tovrstne odvisnosti. Cerkev na Slovenskem se je ustrezno odzvala in prek Karitasa, v okviru zavoda Pelikan, poskuša nuditi strokovno pomoč zasvojenecem prav s pomočjo komun, ki jih ustanavlja po deželi. Marsikje so ljudje zavrnil gostoljubje zasvojenecem, ki bi se hoteli zdraviti v teh komunah. Predsodki, počasno ukrepanje in slaba prilagodljivost so tako ali tako naša narodna lastnost. Ukrepe in novosti dovoljujemo, ko smo osebno prizadeti ali pa zainteresirani za korist. Na žalost pa nesreča ne pozna izjem in lahko prizadene vsakega.

ASISTENCA

Ob navezovanju stikov z mladimi preprodajalci mamil in zasvojeneci sem dojel, da jim lahko pomaga edino nenehna prijateljska navzočnost. Salezijanci bi temu rekli asistenca. Don Bosko je asistenco uvedel kot novost svojega vzgojnega sistema, ki onemo-

goča kvarne vplive na mlade, če pa je že do teh prišlo, prijateljsko svetuje, opozarja, popravlja zgrešene korake, predvsem pa ponovno ovrednoti samopodobo zasvojenega človeka. Navzočnost med mladimi mora biti stalna. Samo tako je mogoč vzgojni uspeh. To ne pomeni vdora v njihovo zasebnost, temveč diskretno navzočnost, ki omogoča občutke varnosti, hkrati pa prebuja odgovornost. Učitelji osnovne šole v La Loggi niso mogli verjeti, da so fantje-preprodajalci postali z mojo pomočjo animatorji na duhovnih vajah za mlade, pristopali k spovedi in opuščali svoj kriminalni posel. Preprosto niso hoteli izdati zaupanja, ki sem jim ga izkazal. Tisti starši, ki bežijo od svojih otrok, njihovih problemov in obveznosti, dobesedno le-te prepuščajo mamilom. Zasvojenost je posledica pomanjkanja odnosov. Starši, ki se ne zanimajo za svoje otroke ali pa jim onemogočajo postopno psiho-fizično zorenje, ustvarjajo v njih praznino, ki jo kmalu lahko napolnijo mamila. Razvoj otroka je sila za-

pleten proces, ki ga uravnava samo ljubeča, a vendar budna in odgovorna navzočnost staršev, ki je sposobna vzbujati prijateljsko in zaupanje. Vzeti si čas za otroka, se z njim pogovarjati, ga vprašati tudi za mnenje, zahteva ogromno napora od staršev, saj so tudi ti prezaposleni zaradi svojih služb. Kljub vsemu pa bi morali vsaj nekaj uric dnevnega prostega časa posvetiti otrokom in jih ne še takrat odrivati od sebe z množičnimi dejavnostmi, krožki in drugimi obveznostmi z namenom izobrazbe in priprave na življenje. To je kratenje otroštva, uničevanje zdravja in celo veselja do življenja. Predvsem med odraščajočimi je zato vse več živčne napetosti, razdražljivosti in celo psihoz. Tudi pod takšnim pritiskom mladi zapadejo v odvisnost od mamil.

POMEN VERSKO-MORALNE VZGOJE

Versko-moralna vzgoja ima zelo velik pomen preprečevanja odvisnosti od mamil med mladimi. Starši tega ne bi smeli zanemarjati. Skupna molitev v družini, družinski obisk nedeljske maše, mesečna spoved, prejem sv. obhajila in seveda udeležba pri osnovnošolskem in mladinskem verouku pomenijo učinkovito Božjo pomoč, hkrati pa vzgajajo vest za zdrav občutek krivde, ki dojame zasvojenosti kot greh, ta pa neposredno ogroža življenje. Bog je Gospodar življenja in ga podarja ob vsakem rojstvu otroka. Zato nihče ni prepuščen samemu sebi. Kajnov odgovor: »Sem mar jaz varuh svojega brata?« (1 Mz 4, 9) odmeva kot vsesplošna nemoč in brezbriznost družbe in posameznikov do zasvojenih od mamil. Glas njihove stiske vpije k Bogu. Kdor sliši ta glas, naj ne zatisne ušes, ampak pristopi in pomaga. Ob svojem času bo Gospod Bog bogat plačnik za takšno pomoč. ■

■ **SPET SEM DOBILA** novo števanko Salezijanskega vestnika. V njem je toliko bogate vsebine. Tudi jaz sem bila v mislih in molitvah z vami na jesenskem romarskem shodu na Rakovniku; sicer pa sem bila doma, saj je prišla starost pa bolezen in tako mora človek tudi to sprejeti za dobro. Tako lepo skrbite za mladino ... V vašo družbo ste dobili dva nova salezijanca ... želim jima veliko uspeha pri vzgojnem delu. Vestnik sem že večkrat prebrala. Ima tako lepo vsebino; kar tako naprej – kaj lepega se večkrat prebere. *Marija*

■ **ZELO RADA PREBIRAM** Salezijanski vestnik. Pišem vam, ker sem zelo žalostna. Mož je doma padel, ker ga je možganska kap. Sedaj je že skoraj leto dni v domu onemoglih. Leži v komi, ne more ne govoriti ne jesti, hranijo ga po cevkah. Sploh ne vem, če ve, da sem pri njem, ko ga obiščem. Vsako leto sva hodila na Rakovnik, zdaj ne vem, kako do tja. Prosim vas za eno sv. mašo, naj Marija Pomočnica naredi tako, kot ona ve, da je prav. *Marica*

■ **BOGLONAJ** za tako lep Salezijanski vestnik in da mi ga tako redno pošiljate. Tudi za praznike mi ne pozabite napisati voščila. Želela bi še kaj več napisati, pa zaradi bolezni in starosti zelo težko pišem. Tako rada sem šla na Rakovnik, zdaj pa sem že stara in ne morem več. Če je le mogoče, pa redno molim molitve članov mašne zveze, saj sem v to duhovno združenje vključena že petnajst let, pa tudi za duhovne poklice molim, zlasti ob ponedeljkih, ko se tam zbira naša molitvena skupina. Naj vas spremlja Božji blagoslov in Marijino varstvo pri vašem poslanstvu. *Angela*

■ **EVHARISTIČNO LETO** se bliža koncu. Če pomislimo, koliko je bilo to leto drugačno od drugih, ugotovimo, da pri nekaterih kristjanih zelo zelo malo. V cerkev prihajamo, kot da Jezusa v tabernaklju sploh ne bi bilo. Kje je naša ljubezen do Jezusa, ki čaka na en sam utrip naše srca, na en sam izraz hvaležnosti? Oziramo se v mrtvo zgradbo, živega Jezusa, ki pričakuje tistega, ki ga ljubi, pa ne pozdravimo. Evharistični Jezus govori: Jaz

sem ljubezen, nosim ljubezen, toda v vaših dušah moja ljubezen usiha – toda prav nič drugega vas ne more ogreti. Mine prvi petek in prva sobota, pred Najsvetejšim je le nekaj molivcev ... Ko odhajamo od molitvene ure pred Najsvetejšim, odhajamo srečni, radostni, ker smo prepričani, da nas je bil tudi Jezus v sv. Rešnjem telesu vesel, saj govori: za mene so najlepša nebesa v srcih ljudi, ki me ljubijo ... Vzemimo si čas za molitev rožnega venca in ljuba Mati Marija nam bo izprosila velike milosti pri svojem sinu Jezusu. *Ivanka*

■ **DRAGI DON BOSKOVI SINOV!** moji prijatelji. Spet je čas, da se kaj oglasim. Iz hvaležnosti Bogu, da nimam denarnih skrbi, saj imam štipendijo, živim doma in nisem zapravljive sorte, vam pošiljam tale dar ... za Salezijanski vestnik, za misijone in za A-stavbo na Rakovniku. Moram omeniti tudi to, da mi je internetna stran www.donbosko.si všeč, saj tam lahko najdem veliko zanimivega in koristnega. Ohranite zvestobo Bogu in pogumno sledite don Boskovemu zgledu. Naj vas Gospod blagoslavlja. *K.*

■ **RADA BI SE VPISALA** v mašno zvezo. Vsako soboto se daruje sv. maša za žive in tudi za umrle člane. Kaj more biti lepšega! Ko me bodo že vsi pozabili, se bo pri moji ljubi Materi Mariji Pomočnici na Rakovniku tudi zame darovala sv. maša. Lepo pozdravljeni in hvala. *Angela*

■ **POŠILJAM DAR** za salezijanske potrebe, in sicer od starejše gospe, ki ne želi biti imenovana. Neskončno zaupam v Božjo previdnost in pomoč naše nebeške Matere Marije. Bog v svoji brezmejni dobroti ne pošlje nobenemu težji križ, kot ga zmore nositi. Mogoče sem tudi jaz s tem, ko mi je bila naložena težka bolezen, izprosil kak duhovni poklic. To bomo videli šele po smrti, ko se bomo srečali s svojim ženinom Jezusom Kristusom in dali odgovor za svoje življenje. Rad molim rožni venec, še zlasti za naše otroke in mladino, ki so naša prihodnost. Zaupajmo v pomoč Marije, pomočnice kristjanov. Vedno nam je pomagala in nam bo tudi v prihodnje. *Roman*

Misijonska vas 2005 na Rakovniku

ODKRIVAJ BOŽJE SLEDI

BOG VSTOPA v življenje vsakega človeka; kdor odkrije te sledi, postane njegovo življenje nekaj najlepšega, kar se mu lahko zgodi. Andrej Majcen, misijonar na Kitajskem in v Vietnamu, jih je odkril, jim vse življenje zvesto sledil, zato je nje-

govo življenje zgodba, ki naj se še nešteto krat ponovi.

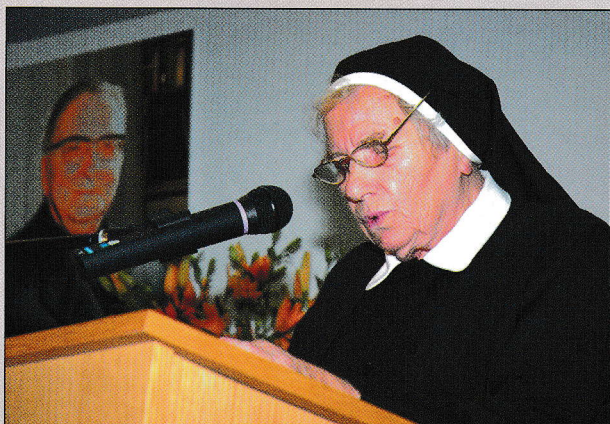
Vseslovensko praznovanje misijonske nedelje, imenovano misijonska vas, je letos potekalo na Rakovniku od 20. do 23. oktobra. V to dogajanje je bilo vpeto sklepno praznovanje ob 100-letnici rojstva

Andreja Majcna, posebej v soboto, ko je trinajst predavateljev na študijskem dnevu odkrivalo in osvetljevalo razne vidike njegovega delovanja in poteze življenja. Ta dan je nekako izzvenel v spoznanje, da je Andrej Majcen dobrotna Božja sled. Dar Boga nam danes, da bi ga posnemali in se mu priporočali.

Slavju se je pridružilo osem sobratov salezijancev iz Vietnama, med njimi prvi gojenec v sirotišnici v Hanoju leta 1952 in novinec iz prvega noviciata leta

Osrednje vseslovensko misijonsko praznovanje

S. Konstantina Sarjaš o Andreju Majcnu

1960. Vsi, ki smo se z njimi srečevali, smo presenečeni opazovali, s kakšnim spoštovanjem, ljubeznijo in hvaležnostjo so izgovarjali Majcnovo ime, hodili po krajih, kjer se je zadrževal, in obujali spomine na čas, ki so ga preživeli z njim kot nadvse ljubljnim očetom, dobrim magistrum, patriarhom, Mojzesom in vietnamskim don Boskom, kakor ga imenujejo še danes. Ponovno so nam dali vedeti, da v Majcnu vidijo človeka, ki ni samo ljubil Vietnamcev, ampak se je zanje povsem daroval s svetniškim življenjem, zato so prepričani, da njegovo življenje zasluži čast oltarja, da bi se Bog, ki mu je on tako zvesto služil, še bolj poveličeval.

Misijonar Majcen je imel tako čuteče in dobrotno srce, da je ljudi, kjer koli je bil in deloval, imel za svoje ljubljene brate. To smo tudi povzeli z geslom: Moji ljudje – moja domovina! Zanj so bilo Slovenci, Kitajci in Vietnamci kot eno samo ljudstvo, njegovo ljudstvo, zato tudi Slovenija, Kitajska, Vietnam in Tajvan kot ena sama domovina.

Svoje pričevanje je izpovedala tudi še edina živa priča, ki je na Kitajskem delovala s tremi

slovenskimi misijonskimi velikani, namreč Kerécem, Majcnom in Janežem, s Konstantina Sarjaš. Sklenila je z besedami: "O njem se je pogosto govorilo: 'Bodi dober in ponižen kakor g. Majcen, pa boš tudi ti lahko svetnik!'"

V rakovniškem gradu je na ogled tudi pregledna razstava o življenju in delu misijonarja Majcna. Ogled je mogoč še do konca leta 2005. Lepo prosimo, da se prej najavite po telefonu 01/427-3-028 ali na elektronski naslov: tone.ciglar@salve.si Sklenimo z misijonarjevim sporočilom: "Jezusovo naročilo velja tudi danes: Pojdi, draga slovenska duša, pošiljam te, da oznanjaš odrešenje drugim in tako zagotoviš rešitev svoje duše! Tudi tebe, dragi fant in drago dekle, Bog kliče. Prosim te, ne zafrčkaj življenja, ne zapravi poklica. Povem ti nekaj na uho: srečen, resnično srečen boš, ko spoznaš svoj poklic, ki ti ga je Bog od vekomaj določil. Gorje ti, če se boš podal na pot zablod. Sveti Duh naj te razsvetljuje in opogumlja, da sprejemeš dar Božjega klica."

*besedilo: TONE CIGLAR
foto: MARJAN LAMOVŠEK*

Salezijanci iz Vietnama na študijskem dnevu o misijonarju Andreju Majcnu

DVA LAIŠKA MISIJONARJA

V nedeljo, 4. septembra, je v rakovniškem svetišču prejela misijonski križ **Barbara Drobnič** iz župnije Rakovnik. Izročil ji ga je predstojnik salezijancev g. Lojze Dobrevec. V nedeljo, 11. septembra, pa je misijonski križ prejel **Antun Sabljak** iz župnije ŠentruPERT na Dolenjskem. V starodavni romarski cerkvi na Veseli gori mu ga je izročil dr. Alojzij Slavko Snoj.

Foto: G. Valič

Laiška misijonarka Barbara Drobnič

Foto: M. Kapuš

Laiški misijonar Antun Sabljak s starši

Oba mlada laiška misijonarja sta ob koncu septembra odpotovala v mesto Corumba v Braziliji, kjer že dolga desetletja deluje slovenski salezijanski misijonar Ernest Saksida. Namenila sta se, da nekaj svojih mladih let in navdušenja darujeta revnim otrokom, katerim daje zatočišče salezijanska ustanova *Don Boskovo mesto*, ki ga je pred več kot štiridesetimi leti ustanovil prav misijonar Saksida.

Barbara je že do sedaj svoje moči namenjala delu z mladimi. Kot animatorka, pevka, molivka rožnega venca, sovoditeljica duhovnih vaj ... je Boga že do sedaj prinašala med ljudi svoje domače župnije in med mnoge mlade. Ob vsem tem razdajanju je v njej počasi zorela želja, da bi naredila še korak naprej, pustila ljudi, ki jih ima rada, vse udobje, ki ga ima, domovino in materin jezik in šla za Jezusom tja, kamor jo kliče in pošilja, da bi kot misijonarka o Jezusu pričala med najmanjšimi, najrevnejšimi in najbolj osamljenimi.

Tudi Antun je bil vrsto let dejaven v župniji, kjer je sodeloval pri programih za mlade. Svoje znanje in vero je poglobljil tudi na Teološko pastoralni šoli, kjer se je izobraževal za kateheta.

Mladima misijonarjema želimo vztrajnosti in Božje pomoči, da bosta lahko naredila čim več dobrega v korist ubogih otrok, hkrati s tem pa tudi sama rasla v veri in v zaupanju v Boga.

K.A., M.L.

KEREČEV SKLAD

Od 15. avgusta do 23. oktobra 2005 ste darovali:

Benet Narobe, Blatnik M., Brezavšček R., Cingerle V., Čuk M., Godler M., Gomboši C., Grom I., Gyergyek M.D., Hribernik P., Jesih T., Jurak M., Kapus A., Košir F.L., Košuta T., Kotnik Š., Lavrič M., Malež F., Maršič S., Mihelčič A., Mihelčič M., Mikulus G., Pečkaj K.M., Pejha O., Petrič M., Ulčar F., Zaleznik J., Zorčec A., Zorko A., Zorko K., Živic S. in nekateri neimenovani dobrotniki (zlasti ob misijonski nedelji na Rakovniku).

Darujete lahko za posamezne misijonarje ali splošno za misijone, in sicer oddate dar osebno na Rakovniku, po poštni nakaznici oziroma na transakcijski račun Salezijanskega vestnika (gl. str. 3) s pripisom "MIS".

Vsem iskren »Bog plačaj!«

ZA SALEZIJANSKE MISIJONARJE

DOBRI KRISTJANI

Vsi se oziramo v prihodnost in se vprašujemo, kaj nam bo prinesla.

Vendar je prihodnost v naših rokah, ali bolje, prihodnost smo mi. Danes jo ustvarjamo vsi posamezniki in vsi skupaj. Med drugim temu prizadevanju pravimo vzgoja. In sicer vseh: odraslih še najprej, da bi bili takšni, da bodo lahko vodili in prav usmerjali mlade. Kristjani smo pred veliko odgovornostjo in nalogo.

Don Bosko je iz svoje bogate vzgojne prakse nešteto krat ponovil, da "brez vere ne moremo storiti nič dobrega med mladimi". Zato je vedno in povsod bil verski vzgojitelj, ki je mlade navajal na dejavno krščansko življenje. Mlad človek, ki dobro opravlja spoved, redno prejema sveto obhajilo, časti Marijo in se ji priporoča, bo v življenje stopil kot pošten državljan in dober kristjan. Za to pa mladi potrebujejo predvsem spodbudo odraslih in zgled njihovega življenja. Don Bosko nas nadalje spodbuja: "Samo vera more rešiti veliko delo resnične vzgoje!" Pred nami je veliko in pomembno področje dela, ki naj bi ga opravili. Kdo naj ga, če ga ne bodo dobri kristjani?

Če posamezniki lahko storimo dosti, potem povezani v skupini - združenju lahko naredimo neprimerno več. V združenju Marije Pomočnice naj bi se lotevali tudi naslednjega:

1. Sodelovati s salezijanci in s hčerami Marije Pomočnice,

posebno pri salezijanskem mladinskem gibanju.

2. Pospeševati katehetska in molitvena srečanja družin iste kraja, da povečamo število tako imenovanih domačih cerkva, ki naj združujejo ljudi in podpirajo vero med preprostim ljudstvom.

3. Podpirati ustanavljanje marijanskih združenj tudi med mladimi.

Nove možnosti vzgoje zahtevajo sodelovanje mnogih, da bo kateheza, župnijski dom kraj človeškega in krščanskega zorenja nas vseh, zlasti pa mladih. Tudi mladi, ali celo predvsem mladi, ste poklicani, da storite kaj za mlade, svoje vrstnike. Kdo pa naj, če ne boste mladi razumeli mladih in jim skušali kazati pravo pot skozi življenje! Morda nekateri že slutite, da bi bila udeležba v združenju Marije Pomočnice lahko tudi vaša naloga in poslanstvo. V osnovi ne gre za kakšno veliko posebno dejavnost; izhodišče je dosledno krščansko življenje, češčenje Jezusa v Najsvetejšem zakramentu, pobožnost do Marije Pomočnice, zlasti pa molitev k Mariji, posebej za mladino. Potrebno je samo zbrati nekoliko poguma in velikodušnosti ter narediti prvi korak; potem bo naprej šlo lažje.

Za vsakršna pojasnila smo vam na voljo tako salezijanci kot sestře hčere Marije Pomočnice, v živo v najbližji ustanovi ali pisno na Rakovniku.

TONE CIGLAR
narodni voditelj ZMP

BOGATA JESEN

V oktobru ste veliko slišali in brali o Rakovniku – predvsem zato, ker je bila tukaj »Misijonska vas« in osrednja vseslovenska misijonska proslava. Resnično – na Rakovniku je iz dneva v dan polno življenja z vsestransko ponudbo: za duha, dušo in telo.

MISIJSKO DOGAJANJE je popestrila misijonska razstava in študijski dan o našem velikem misijonarju Andreju Majcnu, že pred tem pa prvo nedeljo v septembru odhod laiške misijonarke Barbare Drobnič. Vse nas je razveselilo priznanje, ki ga je pri osrednjem slavju misijonske nedelje v imenu papeških misijonskih družb iz rok nadškofa Urana prejel naš sobrat Tone Ciglar za neprecenljivo delo misijonskega delavca v domovini.

NAŠI POKLICI. Kandidat za salezijansko življenje Tone Grm (pred leti je bil prav tako laiški misijonar pri g. Saksidi) je v začetku septembra odšel v noviciat v Pinerolo, kjer se z drugimi novinci iz raznih dežel Evrope pripravlja na prve zaobljube v salezijanski družbi.

ŠTUDENSKI DOM. Z novim akademskim letom smo na Rakovniku odprli vrata tudi tridesetim študentom, ki obiskujejo različne fakultete in druge visokošolske programe.

GLASBENA ŠOLA uspešno nadaljuje svoje poslanstvo. Vpisanih je nad 160 učencev, za katere skrbi lepo število profesorjev na raznih inštrumentih. Letos smo program igranja inštrumentov razširili tudi s klarinetom.

MLADINSKI CENTER že kaže vso pestrost ponudbe: začeli so se prvi tečajji, na voljo je veliko razvedrilnih dejavnosti, kmalu pa bodo lahko v vsej polnosti zaživela tudi zunanja igrišča, ki smo jih uredili v teh mesecih.

SKALA – mladinska ulična vzgoja letos obhaja 10-letnico delovanja. V ta namen smo priredili poseben simpozij na temo vrstniško nasilje med mladimi. Predavanja je imel priznani dr. Bodgan Žorž, udeležilo pa se ga je kakih 150 ljudi – predvsem socialnih delavcev in psihologov iz osnovnih šol in centrov za socialno delo. Med nami so bili tudi predstavniki vlade oz. pristojnih ministrstev.

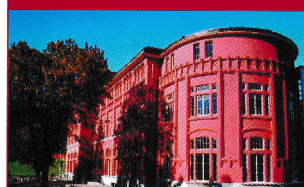
ZALOŽBA SALVE je ob začetku šolskega leta ponudila katehetom veroučne učbenike, v oktobru pa k vam že romajo nepogrešljivi stenski Marijanski koledarji. Iz dneva v dan smo deležni njihove bogate ponudbe storitev, novih knjižnih in revialnih izdaj ter dobro založene trgovine.

Pri vsem svojem delu iz dneva v dan doživljamo obilje Božjega blagoslova. Včasih rečem: »Bog nas ima kar preveč rad!« Naj bo res vse, kar se dogaja pod okriljem rakovniške Marije Pomočnice, v večjo Božjo čast in v blagor ljudi, zlasti mladih. Na vsakem področju imamo še veliko načrtov – zato se vam priporočamo, da nas na najrazličnejše načine še naprej podpirate tudi vi, naši dragi prijatelji. Bog vas blagoslovi.

JANEZ POTOČNIK

ravnatelj Salezijanskega zavoda Rakovnik

SKLAD RAKOVNIK

Za obnovo Rakovnika ste od 15. avgusta do 23. oktobra 2005 darovali:

Anželj A., Benet Narobe, Bezek I., Blatnik M., Bordovc M., Božič A., Božič M., Burgerjevi, Butalin A., Cankar M., Cigoj M., Čeferin M., Čuk M., Dolenc F., Dolinšek A., Garbus M., Golob T., Grdadolnik I., Gregorič M., Gruden C., Horvat A.M., Iskra A., Jakličevi, Jurca I., Kačičnik A., Knez J., Kocjančič F., Kocjančič M., Končar M., Košir L.F., Kotar D., Kotar M., Kovarčič J., Krajnc J., Kunstek J., Lamovšek M., Logar I., Logar J., Lubej A., Majerle T., Mandelj S., Marinko M., Meglič P., Mihelčič A., Modrijan C., Mohar A., Mohorčič M., Mostarjevi, Moškon M., Mrzel S., Oblak B., Obreza J., Ogrin I., Peččaj K.M., Peterca A., Pinter F., Plahutnik P., Pojetovi, Pomenič M., Potočnik F., Pungeršek J., Purnat Z.V., Radi S., Ropret G., Rus I., Savšek T., Stropnik A., Stržinar V., Škerlavaj B., Škorja L., Štalec A.J., Trček F., Trdan K., Ulčar F., Unetič H., Urbas M., Vrbnjak (Golja), Zabel A., Zajc Barbič, Zakrajšek S.K., Zalarjevi, Zaviškovi, Zupančič M., župnija Rakovnik in drugi neimenovani dobrotniki.

Svoje prispevke lahko izročite osebno ali nakažete na naslov:

Salezijanci, Rakovniška 6
1000 Ljubljana
 TRR 24200-9004141717,
 sklic 00 06

Pri nakazilih na račun navedite oznako 'RAK' ter nas tudi obvestite o namenu nakazila.

NAJ VAM GOSPOD POVRNE

Foto: J. Potočnik

priporoča JOŽE ZADRAVEC

Živeti z dobro knjigo »Ko sem sredi potrošniških in turističnih trum v Portorožu iskal kakšno branje, ga nisem našel v knjigarni, ker knjigarn tam ni, ampak v preddverju cerkve Marije rožnovenske. Kupil sem slovenski prevod knjige Thomasa Bernharda 'Vzrok-nakazovanje' ... Treba je tiskati in brati tudi knjige, s katerimi se ne strinjaš, v knjigah je zmeraj odprtost in tveganje, tvegana odprtost.«
Drago Jančar, Upor bralcev

Svetopisemske zgodbe

Michael Kohlmeier, prev. Vinko Ošlak, založba MOHORJEVA družba, Celovec

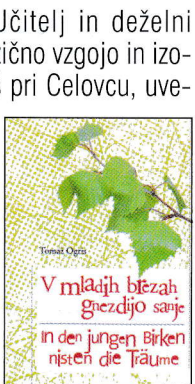

Literarizirana in parodijska verzija Svetega pisma s podnaslovom *Od stvarjenja sveta do Jožefa v Egiptu*; napisana je v izjemnem pripovednem slogu. Zgodbe se začnejo s prav drzno pripovedno svobodo in vnašajo v svetopisemski

pripovedni svet fantazijske zgodbe, ki jih zgolj iz branja Biblije ne poznamo, a se pripovedovanje presenetljivo naglo umiri in spusti na skoraj že realistično ponavljanje pripovedi, kakor jih tudi sami poznamo iz svetopisemskih zgodb.

V mladih brezah gnezdijo sanje

Tomaž Ogris, založba MOHORJEVA družba, Celovec

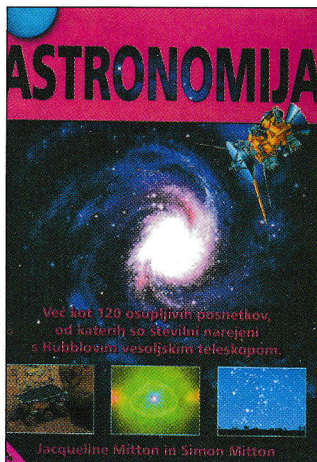
Učitelj in deželni nadzornik za dvojezično vzgojo in izobraževanje iz Radiš pri Celovcu, uveljavljen kulturnik in politik med koroškimi rojaki, je odprl zlato skrinjo izkušenj, ki so zrasle na zelniku njegovega pedagoškega dela med mladimi in odraslimi v šoli

in družini, ob branju Svetega pisma ter mnogih leposlovnih in drugih del slovenskih in nemških avtorjev. V petinštirideset sporočilnih enot dvojezične knjige je zgostil misli, reke, pogovore, ustrezne spletu okoliščin, ki jih pri naša človekov vsakdanjik.

Astronomija

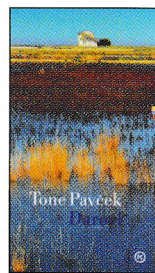
Jacqueline in Simon Mitton, prevedla Bojana Ivanjšič, založba DIDAKTA

Vsebuje več kot 120 osupljivih posnetkov, od katerih so številni narejeni s Hubblovim vesoljskim teleskopom. Izvedenca za vprašanja vesolja – iz tega sta doktorirala na Univerzi Cambridge – sta napisala številne, priznane knjige o astronomiji, med njimi je tudi nekaj knjig za otroke. Mednarodna astronomska zveza je po njima poimenovala asteroid številka 4027, in sicer s skupnim imenom *Mitton*. V jasnem in razumljivem jeziku sta v knjigi opisala veliki pok, črne luknje, supernove in asteroide.

Darovi

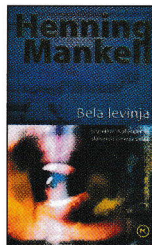
Tone Pavček, založba MLADINSKA KNJIGA

Pesniška zbirka »Darovi« so živopisna butarica, pretaknjena z raznobarnimi oblanci, povezana pa z eno samo pentljo: trpljenja in – najbrž – poveličanja. To so »darovi«, kot jih je pesnik prejemal in jih še prejema skozi svoje življenje od svojih sopotnikov, ki so morali, kakor je moral tudi on sam in kakor mora slehernik, skozi preizkušnje, skozi prekallitve in prežlahnitve. Po pesmih, zbranih v najnovejši knjigi, sedaj sprejemamo Pavčkove darove tudi bralci, kajpada jih čutimo kot kelih, v katerem je skoraj več pelina kot medu.

Bela levinja

Henning Mankell, prevedel Uroš Kalčič, založba MLADINSKA KNJIGA

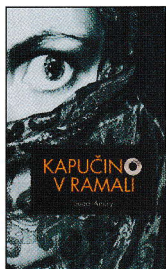

Del te povesti se dogaja v Južni Afriki, deželi kaosa in revščine. Prve svobodne volitve so dajale vendarle neko upanje. Nelson Mandela je leta 1994 dejal: »Končno smo dosegli razvodje. Dolgoročen izid lahko napovemo že zdaj, čeprav ob vseh razumljivih zadržkih, ki veljajo za vse politične preroke: ustanovitev demokratične družbe, utemeljene na vladavini prava.« V sredici romana je umor, ki se je zgodil na švedskem podeželju. Zakaj je bila umorjena vernica metodistične Cerkve? Sledi umora zasleduje inšpektor Wallander. Pisec Mankell je vrhunski švedski pisatelj kriminalnih romanov.

Kapučino v Ramali

Suad Amiry, prevedla Duša Zgonec Hibon, založba MOHORJEVA družba, Celje

»Leili Šaid in ženam v črnem, ki neutrudno delujejo za mir« je zapisano v posvetilu. Dnevniški zapisi osvetljujejo najbolj nemirno deželo na Vzhodu. Tam ljudje ne poznajo miru ne podnevi ne ponoči.

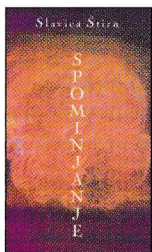

Okrnil jim je čut za mir kot vrednoto. Kako je Amiry, profesorica arhitekture na palestinski univerzi v Birzeitu, doživljala vpade izraelske vojske v Ramalo. Vrstili so se streli, poki, bombardiranja, požigi, umiranja. Palestinci se nam odkrijejo v drugačni luči, kot beremo o njih v našem tisku; navdušujejo s svojo življenja polno sposobnostjo spreminjanja skrajno tragičnih situacij v optimistično dinamiko, pomešano s prefinjenim ciničnim humorjem.

Spominjanje

Slavica Štirn, zbirka pesmi, založba MOHORJEVA družba, Celje

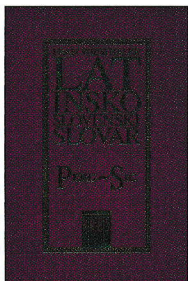
Vsak dan se kaj zgodi, kar zaskeli dušo, vsak dan ima dovolj tegob, da se v dušo priplazi otožnost, žalost, bolečina. Tenkočutna pesnica vse to globoko dočuteva, zato se zateka v »glasbo besed«. To je njen edini izhod, da priplove na kraj miru in molitve. Nad vsemi preizkušnjami na koncu zaplapola verz zadnje pesmi v zbirki: »Smeješ se sebi in mimojdočim – ker ljubiš!«

Latinsko-slovenski slovar

Fran Wiesthaler, založba KRES

Slovar je začel izhajati leta 1923, nadaljeval se je v letu 1925, potem pa se je tiskanje ustavilo. Založba Kres je ob nekaterih popravkih in izboljšavah prvotnega gradiva leta 1993 izdala I. zvezek, letos je že izšel V. zvezek, drugo leto bo izšel zadnji VI. zvezek ter sklenil slovarsko gradivo. Pri njem sodeluje 35-članska ekipa na čelu z glavnim in odgovornim urednikom dr. Matijem Hriberškom. Uvod v slovar je napisal nadškof dr. Alojzij Šuštar.

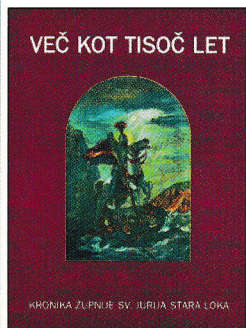

ZALOŽBA SALVE

Več kot tisoč let

Alojz P. Florjančič, Kronika župnije sv. Jurija Stara Loka, založba SALVE

Nepopisno dragocena monografija obsega 672 strani besedila s 750 dokumentarnimi slikami. Z velikim spoštovanjem se mo-

remo zalistati v čudovito delo, ki ga je več let skrbno pripravljaval v delo staro-loške župnije zavrž Florjančič. Z držanostjo božjepotnika bralec bere od strani do strani ter spoznava kraj, ki spominja na freisinške škofo, na prva ohranjena slovenska besedila – znamenite Brižiške spomenike –, na več kot tisočletno slovensko navzočnost v čudovito lepi deželi pod Triglavom ter najglobljo pripadnost naših prednikov narodu in Cerkvi. Tako je v eni knjigi predstavljena ena najstarejših župnij na Slovenskem.

Misli za vsak dan

Koledar s svetopisemskimi miselnimi utrinji in refleksijami 2006
Tone Ciglar, založba SALVE

Ko se zjutraj prebudimo, ko zvečer gremo k počitku, ko se čez dan pomudimo v sobi, se zarezemo na stran tistega dne – in nas za vsak dan v letu pozdravi svetopisemski citat. Ta nas spodbudi k razmišljanju, v katerem se lahko porajajo nove misli. Opozorijo nas tudi, kdo je ta dan nebeški zavetnik. Ob svetopisemskih citatih so tudi misli, ki so se porodile Ciglarju; lahko nam ustrezajo, lahko tudi ne, enkrat nam leže-

jo na dušo, drugič nas vznemirijo, tretjič izzvenijo v prazno. Vse izpisano ima blagodejen namen: spodbujajo nas, da bi pripisali še svoje misli ter si ustvarili mozaik, ki bo odlikoval naše najbolj notranje duhovne razglede.

Marijanski koledar 2006

Marijan Smerke, fotografije, Marijini kipi, založba SALVE

Letošnji Marijanski koledar je zagotovo eden najlepših doslej. Za vsak mesec je odličen posnetek redkih Marijinih kipov po naših najstarejših cerkvah, ob vsaki sliki je ustrezno izbran miselni utrinek, ki se zagotovo dotakne sleherne duše, ker ga je narekovalo svetniško ali za življenje ljudi tenkočutno srce. Lahko samo ostrmimo, ko beremo o nastanku Marijinih kipov (s pripisom, če kip nosijo ali ne): Kokarska Mati Božja iz 17. stoletja, v romarski cerkvi imena Marijinega kip iz konca 15. stoletja, Devica Marija obršljanska iz 16. stoletja, Svetinska Mati Božja iz 18. stoletja, Ruška Mati Božja iz 17. ali 18. stoletja ... Ob stenskem Marijanskem koledarju je kot vsako leto izšel tudi priročen koledarček z napisom: *Karkoli vam reče, storite ...*

NOVO IZ NAŠE PONUDBE

NAŠI RAJNI †

Naročniki Salezijanskega vestnika, člani Mašne zveze in molivci za duhovne poklice

Arko Marija, Gora pri Sodražici
Cvetko Vida, Radlje
Demšar Marija, Ribno
Hiti Nada, Ljubljana
Ivanšek Pepca, Brežice
Jerončič Marija, Goče
Kosi Alojz, Sv. Jurij ob Ščavnici
Krek Mira, Škofja Loka
Lorber Marija, Prevalje
Marič Terezija, Odranci
Pekošak Marija, Stara Loka
Skuber Marija, Škofja Loka
Suhoveršnik Jakob, Gornji Grad,
oče salezijanca pomočnika
Tibaut Magdalena, Murska Sobota
Vučko Julijana, Odranci
Zamuda Anika, Sv. Jurij ob Ščavnici

VIKTORIJA LISJAK

mati salezijanskega duhovnika

20. avgusta 2005 smo se v Zaloščah pri Dornberku poslovili od Viktorije Lisjak, roj. Kovačič, matere salezijanskega duhovnika in misijonarja. Kot prvorojenka se je rodila 30. junija 1921 v Dornberku v družini s sedmimi otroki. Pri 17 letih je družina izgubila mater in tako je kot najstarejša prevzela vlogo matere za slabi dve leti, ko si je tudi sama ustvarila svojo družino. Iz njene družine (Kovačiči so prišli v Dornberk iz Komna na Krasu) izhaja prvi slovenski duhovnik salezijanec Alojz Kovačič, ki se je kot mlad častnik avstrijske vojske pridružil salezijancem v tedanji Avstriji. Z možem Francem (+1980) sta si ustvarila lepo družino z osemimi otroki (prvi je kmalu umrl) in se ji posvetila z dušo in telesom. Predvsem zgled krščanskega življenja in pridnega dela v težkih časih med 2. svetovno vojno in po njej sta v otrocih gradila zdrav in odgovoren odnos do življenja ter zvestobo do domovine in Cerkve.

Pokojna mati si je želela 12 otrok, a ji zdravje tega ni dopuščalo. Ko je rodila šestega otroka (g. Danila, misijonarja v Afriki), je oče na matičnem uradu dobil opazko uradnika: "Vaša žena pa ima veliko otrok ..." In oče se je pogumno

dvignil in zatrdil: "In jih bo še imela." Pokojna Viktorija je bila zgled delavnosti ter trdne in neomajne vere. Vere v življenje in Boga. To je znala modro dati naprej svojim otrokom in jih vzgajati v poštene in delovne ljudi ter dobre kristjane.

Zadnji meseci njenega življenja so bili zaznamovani z boleznijo in velikim trpljenjem. Vdano ga je sprejemala in z njim - kot Jezus na križu - dopolnila svojo življenjsko daritev.

Pogrebno slavje je izzvenelo kot zahvala Bogu za dar duhovniške matere ter kot velika prošnja za nove duhovne poklice v Cerkvi.

D. L.

JAKOB SUHOVERŠNIK

oče salezijanca pomočnika

Življenjska pot pokojnega Jakoba se je začela 12. junija 1949 v družini na Spodnjem Kosovem v Lenartu nad Gornjim Gradom. Mama Apolonija in oče Anton sta v potu kmečkega dela vzgojila 5 sinov in 5 hčera, ki so počasi odhajali v svet. Tudi Jakob se je izučil za kolarja in dobil zaposlitev v gozdarskem podjetju Smreka v Gornjem Gradu, ki mu je ostal zvest do konca. Že od doma je bil navašen garanja in to mu je ostalo celo življenje. Z ženo Francko sta si ustvarila in uredila nov dom v Gornjem Gradu in skrbela za dva sinova. Da bi lažje preživel družino, je kot lesni delavec na montažah prepotoval skoraj vso Evropo, a se je vedno najraje vračal domov. Kot aktivni član prostovoljnega gasilskega društva je bil navzoč povsod, kjer se je dogajalo družbeno življenje. Marljivega in zagretega delavca ga je bolezen pred petimi leti hudo prizadela. Začele so mu pešati moči, a voljo je imel močno, zato je po prestanem zdravljenju ostal aktiven v ročnem izdelovanju spominkov domače obrti. Prav tako se je v poletjih vrnil nazaj v kraje svojega otroštva, na planino Lepenatko za pastirja, kjer je imel vedno odprta vrata vsem znanim in neznanim gostom, ki jih je, kot že tolikokrat prej, razveseljeval z melodijami svoje harmonike. A bolezen se je le potuhnila in letos spomladi ponovno udarila. Kljub svoji volji in spodbudi mnogih je bila le premočna in ga je v hudem fizičnem in psihičnem trpljenju

zlomila. Ob njegovem pogrebu, 5. oktobra letos, smo lahko spoznali, da je bil to mož in oče, brat in stric malih besed, a velikih dejanj, ki je živel svojo vero predvsem v delu in pomoči mnogim kot sveti Jožef, a se s tem ni nikoli hvalil. ms

VINKO PERČIČ

Trstenik

V dneh, ko je ves svet žaloval za svetim očetom, je svojo bogato zemeljsko življenje v 91. letu končal Vinko Perčič s Trstenika. Ker je bil gojenec rakovniških obrtnih šol in se tam izučil za krojača, je bil vse življenje povezan z rakovniško Marijo Pomočnico. V njeni cerkvi je pred devetimi leti s svojo ženo Ano obhajal zlato poroko. Tri leta za tem je žena umrla. V boleznih je požrtvovalno skrbel zanjo.

Že kot mlad fant je bil zelo povezan z domačo župnijo. Pridružil se je cerkvenemu pevskemu zboru in mu bil zvest več kot 60 let.

Ob koncu vojne je z zaročenko Ano odšel na Koroško. V taborišču v Lienzu sta se poročila. Domotožje ju je vleklo domov. Ustvarila sta si dom prav v bližini župnijske cerkve. A ne brez težav. Vseposod so ga gledali postrani, ker med vojno ni bil na pravi strani. Celo krivične obsodbe je junaško in potrpežljivo prenašal.

Rad je pomagal vsem. Kot krojač je urejal mašne plašče in druga liturgična oblačila. Bil je mož močne vere. Dokler je mogel, je bil vsak dan pri sveti maši. Spremljal je bolezen svetega očeta. Prav to mu je dajalo duhovno moč v urah preizkušnje. F. L.

Geslo tokratne križanke pošljite do 20. decembra 2005

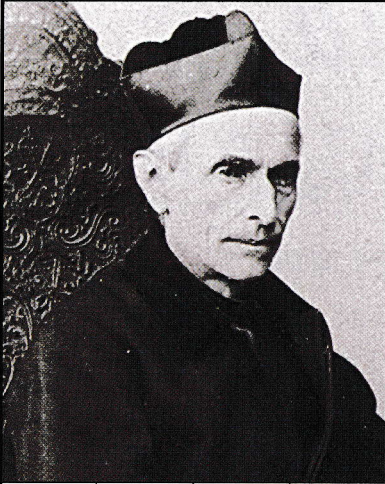
na uredništvo Salezijanskega vestnika.

Izžrebali bomo 5 nagrajencev.

1. nagrada: 3-dnevni paket za eno osebo - bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej, s kopanjem v Termah Banovci;

2. nagrada: knjiga V. Schaubert, Svetniki / varuhi, zavetniki, vzori (založba Salve);

3.-5. nagrada: knjiga T. Bosco, Za vas živim (založba Salve).

	SEST. M. N.	PIJAČA IZ MEDU	SVETO MESTO HINDUJCEV V INDIJI	ZELENA DREVESNA ŽABICA	KRAJ PRI LJUBLJANI	KRAMA, ŠARA, ROPOTIJA	SLOV. MISIJONAR V VIETNAMU	DRAGO CIGLER	GL. MESTO KANTO NA AARGAU
	KISLA POLIVKA, OMAKA								
	OKUSNOST V OBLAČENJU								
	OKRAJ ZA DEKAGRAM				VRŠILEC DOLŽNOSTI			18. ČRKA ABECED E	
	LAHKOŽIVA ŽENSKA				LATINSKI VEZNIK			ITAL. MOŠKO IME	
SALEZI- JANSKI VESTNIK	BRIGA, SKRB, VNEMA	ZAPUSTITEV, ZAPU- ŠČENOST	SRBSKO M. IME		MESTO V J. KOREJI				
			ŠTEVILKA (LAT)		PREB. IBER. POLOTOKA				
DOLGOREPA AFRIŠKA OPIČA						JAP. IGRA L. MAČIKO			PRAZNIINA, PRAZEN PROSTOR
						ANG. PISAT. CHARLES			
SUDANSKI GENERAL IBRAHIM (ABBOUD)				SLOV. PESNIK JOŽE				23. ČRKA ABECED E	
								SOPROGA M. GORBA ČOVA	
SPOJ ROKE S TRUPOM				REKA V ANGLIJI			NAPLAČILO, AVANS		
				OTOK V JADRANU			SL. PEVEC PETER		
SALEZI- JANSKI VESTNIK	ŽENSKO IME				HLEV ZA RACE				
	JAP. N ABIR. BISEROV				ZRAK (LAT)				
NASLOV						ZNAMKA AVTOMOB.			
						VIJENICA			
NAJVIŠJI VRH NA SVETU									
ITAL. TISKOVNA AGENCIJA				KEM. EL. RUTENIJ		1			SALEZI- JANSKI VESTNIK

Nagrajenci prejšnje nagradne križanke

Izžrebal jih je Marko SUHOVERŠNIK, salezijanec pomočnik, tehnični urednik revije Ministrant (Dominik Savio je glavni zavetnik ministrantov).

1. nagrada: 3-dnevni paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej, s kopanjem v Termah Banovci: Jani ZUPANČIČ, Grintovec 18, 1303 Zagradec.

2. nagrada: knjiga V. Schaubert, Svetniki – varuhi, zavetniki, vzori (založba Salve): Irma GJERGJEK, Zorana Velnarja 6, 9000 Murska Sobota.

3.–5. nagrada: knjiga T. Bosco, Za vas živim (založba Salve): Tončka BENEDIK, Strmica 3, 4227 Selca nad Škofjo Loko; Marija ERKER, Molekova 17, 1211 Ljubljana-Šmartno; Ana GOJAK, Dolenjska c. 413, 1291 Škofljica.

Geslo v prejšnji nagradni križanki je bilo: Dominik Savio

POČITNICE ZA DRUŽINE

V penzionu Mavrica*, ki deluje v okviru Salezijanskega zavoda v Veržeu, vam ponujamo prijetno preživljanje počitnic v mirnem okolju, kjer je veliko možnosti za sprostitev in rekreacijo.**

V obnovljeni hiši so lepo opremljene sobe in igralnica.

V tišini hišne kapele lahko najdete mir in se notranje obogatite.

Bližnje panonske terme (Radenci, Banovci, Moravske toplice, Lendava in Ptuj) vam omogočajo, da poiščete veselje in zdravje v termalni in navadni vodi.

Posebej ugodni so paketi pet- ali sedemdnevnega bivanja s polpenzionom in kopanjem v samo kilometer oddaljenih Termah Banovci.

INFORMACIJE IN REZERVACIJE:

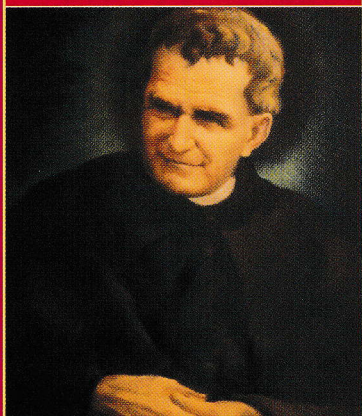
Salezijanski zavod Veržej

Tel: 02 588 90 60

GSM: 051 370 377 ali 041 357 640

E-pošta: zjs.oe-mavrica@guest.arnes.si

http://marjanisce-verzej.cerkev.net

VSAK DRUGI MESEC DON BOSKO PRI TEBI DOMA!

**Salezijanski vestnik
podarjamo tistim,
ki ga želijo.**

Leta 1877 ga je ustanovil
sv. Janez Bosko,
v slovenskem jeziku
izhaja od leta 1904.

Po don Boskovi zamisli
je SV dar vsem (torej zastoj),
ki s simpatijo spremljajo
salezijansko delo
med mladimi in v misijonih.
Hvaležni pa smo za vsak dar,
ki nam pomaga
pri kritju stroškov.

**Ponudite ga svojim sorodnikom
in prijateljem.
Tako j nam sporočite
spremembo
naslova.**

Naslov:
SALEZIJSKI VESTNIK
Rakovniška 6
1000 LJUBLJANA
tel.: 01/42.73.028
faks: 01/42.80.579
e-pošta: vestnik@salve.si

Obvestila

DUHOVNE VAJE – ŽELIMLJE

11.–13. november: za fante in dekleta 7.–9. razreda.
18.–20. november: za ministrante.
9.–11. december: za fante in dekleta 7.–9. razreda.
16.–18. december: za srednješolce.
Informacije in prijave: *Peter Pučnik*

DUHOVNE VAJE – BLED

9.–11. december: za dekleta 5.–9. razreda.
Informacije in prijave: s. *Marija Imperl*

DUŠA – duhovna šola za animatorje, Rakovnik

2. srečanje: 20. november
3. srečanje: 18. december
4. srečanje: 22. januar (in naprej do maja, redno vsako 3. nedeljo)
Informacije in prijave: *Marko Košnik*

MLADINSKI PEVSKI ZBORI

Rakovnik, 27. november (nedelja), 15.00
Kakih deset mladinskih mešanih pevskih zborov bo družno prepevalo
pri slovesni maši ob obletnici prihoda salezijancev na Rakovnik.

SILVESTROVANJE – BLED

30. december – 1. januar.
Informacije in prijave: s. *Marija Imperl*

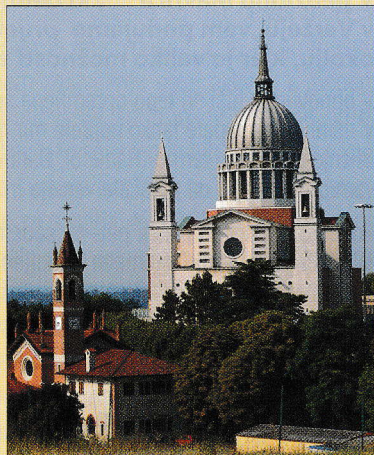
DON BOSKO
Slovenija

spletni portal: www.donbosko.si

INFO

s. Marija IMPERL | Partizanska 6, Bled | 04 57.41.075
Marko KOŠNIK | 051 337.556 | marko.kosnik@salve.si
Peter PUČNIK | 01 47.02.123 | 040 360.729 | peter.pucnik@zelimlje.si
Miran SAJOVIC | 01 42.71.342 | 041 855-351 | miran.sajovic@guest.arnes.si

ROMANJE BRALCEV SALEZIJSKEGA VESTNIKA V KRAJE SV. JANEZA BOSKA

Za prvomajske praznike leta 2006
bomo organizirali **romanje v
kraje, kjer je živel in deloval sv.
Janez Bosko** – Torino z okolico.
Prijave bomo začeli zbirati v
prihodnjem letu. Za don Boskov
praznik 2006 bomo izmed
pravilnih rešitev križank od 1. do
6. št. letošnjega SV izžrebali
deset nagrajencev, ki bodo
prejeli različne popuste (od 25–
100 %) za to romanje.

bl. ALEKSANDRINA M. DA COSTA

»IZŽELA SEM SE ZA GREŠNIKE«

AVTOR: UMBERTO M. PASQUALE

Aleksandrinin duhovni voditelj je bil premeščen iz mesta Balasar. Nekaj oseb je prosilo salezijanskega duhovnika Umberta Pasqualeja, naj pride v Balasar. Do tedaj se je Umberto vedno branil obiskati bolnico. Tokrat je povabilo sprejel. V Balasarju je ostal dva dni; takoj je razumel, da gre za nekaj nenavadnega. Znašel se je pred težavami, ki so povzročale zmedenost, zahtevale preudarnost in veliko molitve.

Skrb duhovnega voditelja

Škofija je hotela Aleksandrino zaščititi. Zato je g. Umberto prepovedala izvrševati duhovniško službo v škofiji Braga. Njegov predstojnik ga je branil: »Nihče ti ne more prepovedati obiskovati bolnico. Aleksandrino lahko duhovno vodiš prek pisem in izven spovedi.« Ker torej g. Umberta ni vezala spovedna molčečnost, je bil lahko glavna priča na procesu za razglasitev Aleksandrine za blaženo. Modra previdnost dobrega Boga!

8. septembra 1944 je Umberto postal njen duhovni voditelj. Aleksandrini je jasno zapovedal, naj vsak teden zapiše, kar se je dogajalo; naj piše nekakšen dnevnik.

Tako se je nabralo skoraj 5000 strani tipkopisa, ki jih je Aleksandrina narekovala svoji sestri Diolindi.

Leta 1945 ji je Jezus dal razumeti, v čem je pomen duhovnega vodstva: »Brez duhovnega voditelja bi bila slabša od slepcev, ki nikoli niso videli luči: ne vidijo, a verjamejo, da luč obstaja. Ostala bi, kot če ne bi verovala ničesar. Potrebuješ stalno podporo koga, ki ti bo dejal, da luč obstaja, da so tvoja pota moja pota, tudi tista najbolj trnava: težka kalvarija, na katero se moraš povzpeti.«

Foto: ANS

Vrhovna predstojnika salezijancev in sester HMP ob razglasitvi A. da Costa za blaženo pri papežu Janezu Pavlu II.

Molitev za duhovnike

Jezus jo je prosil, naj moli tudi za vse, ki so zadolženi za vodstvo duš. »Hočem, da mi daruješ del svojega trpljenja za duhovnike: za tiste duhovnike, ki imajo Božjo luč in razumejo moje življenje v dušah, da bi imeli še več te luči in ne bi imeli drugega življenja, kot mojega; in za vse tiste duhovnike, ki tega ne razumejo, da bi si prizadevali to razumeti in da ne bi poskušali ugasniti tega življenja v dušah; in za vse tiste, ki me grobo žalijo.«

Salezijanska sotrudnica

Leta 1944 se je Aleksandrina vpisala v združenje salezijanskih sotrudnikov. Sotrudniško diplomu je dala postaviti na takšno mesto, da jo je lahko imela vedno pred sabo, da bi kot sotrudnica prejela vse odpustke ter da bi s svojim trpljenjem in molitvijo sodelovala s salezijanci pri reševanju duš, zlasti mladih. Molila in trpela je za posvetitev vseh sotrudnikov po vsem svetu.

»Izžela sem se za grešnike«

Marca 1947 je Aleksandrina pisala svojemu duhovnemu voditelju g. Umberto: »Ne vem, kaj se mi dogaja: izgub-

ljam vid in ne morem govoriti«. Morala se je sprijazniti z življenjem v stalnem mraku; ni mogla prenašati niti žarka svetlobe. Ko je v tistem času govorila o svoji sobi, jo je imenovala »moja črna ječa«. V dnevniku beremo kratek stavek, ki nam kot nekakšna sonda odkriva skrivnost njenega trpljenja: »Izžela sem se za grešnike.«

Nebesa so tvoja!

7. januarja 1955 ji je Jezus dejal: »Hči moja, to je tvoje leto. Zaupaj vame. Ne bom pozabil, kar obljubljam. Moje obljube kot najvišjega in vsemogočnega Gospoda se uresničujejo. Tvoje poslanstvo na zemlji se bo zelo kmalu končalo: zaupaj. Nebesa so tvoja. Tam zgoraj boš nadaljevala svoje poslanstvo.«

Blažena Aleksandrina

Umrla je 13. oktobra 1955. Danes jo častimo na oltarju. Začetek škofijskega procesa za priznanje njene svetosti sega v leto 1967. Izprašanih je bilo 48 prič, ki so jo osebno poznali. Leta 1976 je Cerkev potrdila njene spise. Janez Pavel II. jo je razglasil za blaženo 25. aprila 2004. **I KONEC**

IZ MIKLAVŽEVEGA KOŠA 2005

Jože Brojan, **Šel je sanjam naproti**. Zgodba o fantu, ki je postal duhovnik.

Pobarvanki **Bog je dober 2** in **3**. O očaku Jakobu in Jezusovi mladosti.

Bruno Ferrero, **Stara violina**. Kratke zgodbe za dušo.

Postal sem ministrant - priročnik in delovni zvezek za ministrante.

Simone Honecker, **Ker sem ministrant**. Priročnik za poglobitev ministrantske službe.

Sprehod po cerkvi - spominska igra in videoknjiga na DVD-ju.

Sestavljanjki **Zdrava Marija** in **Sveti angel** - sestavljanje molitve.